

n&n

PRAHA / BERLIN

LIFE ART TRAVEL BUSINESS MAGAZIN

10

1/2019

PŮJČÍME SI SNY

WIR SCHAFFEN TRÄUME

Jako dítě jsem obdivovala lidi, kteří všechno vědí, všechno znají, kteří už všude byli a vše zažili. Později jsem je začala litovat. Dnes mám strach. Ne z nich, ale sama ze sebe – ať jednou také nejsem taková. Vždyť potom už se srdce nezachvěje, oči nezarosí a úsměv... jak potom vypadá úsměv? Vesele a upřímně, pokud si zachováme schopnost snít; o možném i nemožném, o běžném i nadpřirozeném. Ne vždy je lehké si sny vyplnit. My vám proto v tomto čísle sny půjčíme. Představte si, že jste to právě vy, kdo si může povyprávět s... a zeptat se na... kdo se dozví, že... Život jsme nedostali proto, abychom jen snili, ale abychom si sem tam nějaký sen splnili.

Danuše Siering, vydavatelka

Als Kind habe ich Menschen bewundert, die alles wissen, alles kennen, die schon überall waren und alles erlebt haben. Später begann ich, sie zu bedauern. Heute habe ich Angst. Nicht vor ihnen, sondern vor mir selbst – damit nicht auch ich eines Tages so werde wie sie. Dann gibt es kein lebendes Herz mehr, keine feuchten Augen und das Lächeln... wie sieht dann ein Lächeln überhaupt aus? Fröhlich und aufrichtig, wenn wir uns die Fähigkeit zum Träumen bewahren, über das Mögliche und Unmögliche, über das Gewöhnliche und das Übernatürliche. Nicht immer ist es einfach, Träume zu verwirklichen. Deshalb möchten wir Ihnen in dieser Ausgabe Träume leihen. Stellen Sie sich vor, dass gerade Sie sich mit ... unterhalten dürfen und nach ... fragen können, erfahren, dass ... Wir haben das Leben nicht bekommen, um zu träumen, sondern um uns ab und zu einen Traum zu verwirklichen.

Danuše Siering, Verlegerin

N&N Praha/Berlin

COVER: Karin Zadrick

VYDAVATELKA/Verlegerin

Dr. Danuše Siering
Black Swan Media Group
Dům Černá labuť,
Na Poříčí 25, Praha 1

REDAKCE/Redaktion

Šéfredaktorka: Kateřina Černá
Art directorka: Karin Zadrick
Grafická úprava: Lukáš Silný
Redaktoři: Barbora Vojtová,
Jan Siering, Tim Kerinnis,
Tereza Vacková

PŘEKLADY/Übersetzungen

Channel Crossings

JAZYKOVÉ KOREKTURY/

Sprachkorekturen

Soňa Čapková

TISK/Druck

Printo, spol. s r. o.

DISTRIBUCE/Distribution

Space4U, SEND

VYCHÁZÍ/Erscheint:

28. 3. 2019

NÁKLAD/Auflage:

10 000 kusů/Stück

PERIODICITA/Periodizität:

4x ročně/4x jährlich

ONLINE MAGAZIN

www.novinyanovinky.cz

REDAKCE/Redaktion:

mail@novinyanovinky.cz

INZERCE Praha: Jan Siering

jan@blackswanmedia.eu

ANZEIGEN Berlin: Tim Kerinnis

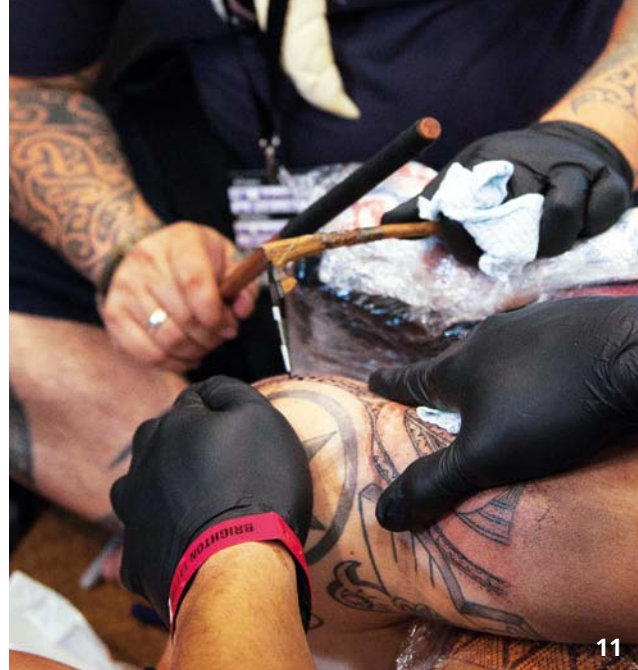
tim@blackswanmedia.eu

Registrace: MK ČR E 22836

č.10, jaro 2019, 28. 3.

Obsah

Inhalt

11

21

37

8 A-TRANE

Legendární klub A Trane/
Der legendäre Klub A-Trane

11 WE TRAVEL

Maorské tetování/
Maori Tetowierung

17 AYURVEDIC
BREAKFAST

Václav Dejčmar/
interview

21 SPORT

HERTHA BSC &
SK SLAVIA PRAHA

26 ART

Leinemann Collection/
interview

29 OBZORY STAVITELSTVÍ

Co se děje/
Was ist los im Bauwesen

37 NAŠI HRDINOVÉ

Hana Rittsteinová/
interview

46 VŠEMI SMYSLY

Co se děje/
Was ist los in der Kultur

53 GENERACE Y

Markéta Kratochvílová & Bold

57 MLSNÁ FIRMA

Helena Čížková/
interview

TONI & GUY™

HAIRDRESSING

INZERCE

T&G PRAHA, Soukenická 5, Praha 1

tel.: (+420) 222 320 056, 57

info@toniandguy.cz

academy@toniandguy.cz

WWW.TONIANDGUY.CZ

f /TONIANDGUY.PRAGUE

i @toniandguysalonprague

UMĚNÍ V ARCHITEKTUŘE

text: Karin Zadrick

Kvalitní umění je neoddělitelnou součástí architektury, kde by tyto dva elementy měly existovat ve vzájemné symbióze a výrazové jednotě. Je důležité, aby autoři vyznávali stejnou výtvarnou hodnotu a mohli se vzájemně doplňovat.

Jedna taková spolupráce vznikla při realizaci domu podle návrhu Evy Jiříčné v Bubenči. Podílel se na ní také architekt Braňo Krümmmer z Pure line design, který při realizacích interiérů spolupracuje s umělci velmi často. Vždy podle jeho slov záleží na konkrétním investorovi, pro kterého prostor vytváří, na jeho představách a preferencích v oblasti umění. Výsledná realizace by měla odrážet symbiózu všech, kteří se na zadání podílejí. Pro interiér v Bubenči se investor rozhodl pro přenesení fotografie na velkoformátovou tapetu od vizuální umělkyně Karin Zadrick, která ve své tvorbě nejčastěji popisuje svým osobitým způsobem svět krajiny, přírody. V tomto případě umění nejen dotvořilo prostor, ale stalo se tak jeho dominantním prvkem.

KUNST IN DER ARCHITEKTUR

Gute Kunst ist untrennbarer Bestandteil der Architektur, wo diese beiden Elemente in Symbiose und Ausdruckseinheit existieren sollten. Wichtig ist, dass die Autoren einen gleichen gestalterischen Wert vertreten und sich gegenseitig ergänzen können.

Eine solche Zusammenarbeit entstand bei der Realisierung eines Hauses nach Entwürfen von Eva Jiříčnou in Bubeněč. Daran beteiligte sich auch der Architekt Braňo Krümmmer von Pure line design, der bei der Gestaltung von Innenräumen sehr oft mit Künstlern kooperiert. Seinen Worten zufolge kommt es immer auf den konkreten Investor an, für den er einen Raum gestaltet, von seinen Vorstellungen und Präferenzen im Kunstbereich. Die letztendliche Umsetzung sollte die Symbiose aller an der Aufgabe Beteiligten widerspiegeln. Für das Interieur in Bubeněč entschied sich der Investor für die Übertragung einer Fotografie auf großformatige Tapete von der Visuale Künstlerin Karin Zadrick, die in ihrem Schaffen in der ihr eigenen Art am häufigsten die Landschafts- und Naturwelt beschreibt. In diesem Fall hat die Kunst den Raum nicht nur vervollkommenet, sondern ist zu seinem dominanten Element geworden.

Jeden z návrhů interieru projektu V Sadech s tapetou vizuální umělkyně Karin Zadrick
Einer der Vorschläge des Interieurs vom Projekt V Sadech mit der Tapete der Visuellkünstlerin Karin Zadrick.

A-TRANE

text: Martina Bárta

Legendární klub A-Trane

Dovolte nám představit historii jednoho z nejlegendárnějších jazzových klubů Berlína A-Trane, který je vyhledávaným místem mnoha světových muzikantů. V minulosti zde vystupovali takové hvězdy, jako například Herbie Hancock, Marcus Miller, Wynton Marsalis, Diana Kral. V roce 2011 byl klub oceněn Live Entertainment Award (LEA) v kategorii „Best German Jazzclub“. Martině Bárta se podařilo získat rozhovor se současným majitelem a manažerem klubu Sedalem Sardanem.

Ahoj, Sedale! Jak ses vůbec dostal k jazzové hudbě?

Abych byl upřímný, o jazzu jsem neměl ani páru až do roku 1990. Samozřejmě že se u nás doma poslouchala hudba, ale neprojevoval jsem hlubší zájem. Má láska k jazzu se vyvinula během dovolené s přáteli v Turecku. Vzpomínám si, jak jsme se večer toulali po městě a já jsem v dálce spatřil neonové světlo. Když jsme se přiblížili, stáli jsme před klubem s názvem Bebop. Tenkrát jsem nevěděl, co to slovo znamená. Ten večer tam vystupovali místní muzikanti. Byl jsem tou hudbou tak unešen, že jsem se za celý ten večer nedotkl piva, které jsem měl před sebou. Poslouchal jsem s otevřenou pusou. Bylo to pro mě něco nového, naprosto okouzujícího... Po koncertě si mě odchytil pianista a zeptal se mě, zda nejsem hudební producent či manažer. Tak jsem se od srdce zasmál a řekl jsem mu, že o jazzu nevím vůbec nic. Dali jsme se do řeči, spřátelili jsme se a v následujících dnech jsme se pravidelně scházeli, debatovali jsme o jazzové hudbě. Veškeré informace o tomhle hudebním žánru jsem nasával jak houba. Zapisoval jsem si jména jazzových legend, přelomových desek... Od té náhodné návštěvy Bebop klubu jsem začal poslouchat výhradně jazz, vzdělával jsem se, sháněl si informace a mým velkým snem bylo otevřít si vlastní jazzový klub. A to se mi v následujícím roce podařilo. Otevřel jsem jazz club Bebop v berlínské čtvrti Kreuzberg.

Po pěti letech jsi bohužel musel Bebop s těžkým srdcem zavřít. Jak ses dostal k Jazz Clubu A-Trane?

Byl jsem poté, co jsem zavřel Bebop, opravdu moc nešťastný. V té době jsem měl tureckou přítelkyni, svou první velkou lásku. Ona moc dbala na zevnějšek. Já jsem měl tenkrát jen několik triček, pár kalhot a své oblíbené conversky. Jednoho dne se mě vážně zeptala, co bych řekl tomu, kdyby mě poslala k profesionálnímu stylistovi? Pro mě byly vždy důležitější vnitřní hodnoty člověka než zevnějšek, ale abych byl s přítelkyní zadobře, tak jsem s jejím nápadem souhlasil. A tak mi domluvila schůzku u populárního kadeřníka Uda Walze v jeho salonu na Ku'Dammu. Přišel jsem tam s náladou pod psa... vůbec se mi do nějaké změny zevnějšku nechtělo. A jak si tam tak sedím v křesle, tak jsem si najednou všiml, že nedaleko mě sedí pod helmou zakladatelka Jazz Radia Berlin Wilhelmina Steyling. Ona mě také zaregistrovala, přiskočila ke mně a řekla mi: „Sedale! To jsem ráda, že tě vidím. Ralf Rudolph opouští svůj klub A-Trane a hledá nástupce. Měl bys zájem?“ A já byl v šoku. A-Trane..., A-Trane?! Co já bych s tak velkým klubem... V ten moment byl se stylingem konec. Wilhelmina Steyling mi dala kontakt na Ralfa Rudolpha, ihned jsem mu zavolaal a domluvili jsme si schůzku ještě tentýž den. Setkali jsme se v podniku naproti A-Trane, Ralf měl již připravené smlouvy. Během půlhodiny byla smlouva podepsaná a já měl klíče v ruce. To bylo v květnu 1992. Podnik byl zavřený a já měl během léta dostatek času na rekonstrukci a přípravu znovuotevření klubu. Veřejnosti jsme jej otevřeli 11. září 1992.

Der legendäre Klub A-Trane

Wir möchten Ihnen die Geschichte eines der legendärsten Berliner Jazzclubs, des „A-Trane“, vorstellen, wo viele internationale Musiker gern auf der Bühne stehen. In der Vergangenheit traten hier Stars wie Herbie Hancock, Marcus Miller, Wynton Marsalis und Diana Kral auf. 2011 wurde der Club mit dem Live Entertainment Award (LEA) in der Kategorie „Best German Jazzclub“ ausgezeichnet. Es ist mir gelungen, ein Gespräch mit Sedal Sardan, dem derzeitigen Inhaber und Manager des Clubs, zu führen.

Hallo Sedal! Wie bist du überhaupt zur Jazzmusik gekommen?

Ehrlich gesagt, hatte ich bis 1990 von Jazz überhaupt keine Ahnung. Natürlich wurde bei uns zu Hause Musik gehört, ich hatte aber kein tiefergehendes Interesse. Meine Liebe zum Jazz entwickelte sich während eines Urlaubs mit Freunden in der Türkei. Ich erinnere mich, wie wir abends durch die Stadt zogen und ich in der Ferne ein Neonlicht sah. Als wir näher kamen, standen wir vor einem Club mit dem Namen „Bebop“. Damals wusste ich nicht, was das Wort BEBOP bedeutet. An dem Abend traten dort einheimische Musiker auf. Ich war derart von der Musik hingerissen, dass ich das Bier, welches vor mir stand, den ganzen Abend nicht anrührte. Ich hörte mit offenem Mund zu. Das war etwas Neues, völlig Faszinierendes für mich... Nach dem Konzert zog mich der Pianist zur Seite und fragte, ob ich Musikproduzent oder Manager sei. Da habe ich lauthals gelacht und ihm gesagt, dass ich von Jazz überhaupt keine Ahnung habe. Wir kamen ins Gespräch, wurden Freunde und trafen uns in den darauffolgenden Tagen regelmäßig. Wir debattierten über Jazzmusik. Alle Informationen über dieses Musikgenre habe ich wie ein Schwamm aufgesogen. Ich notierte mir die Namen von Jazzlegenden, bahnbrechenden Platten... Nach dem zufälligen Besuch des „Bebop“ begann ich, ausschließlich Jazz zu hören, bildete mich weiter und suchte Informationen. Mein großer Traum war, einen eigenen Jazzclub aufzumachen. Das ist mir ein Jahr später gelungen. Ich eröffnete den Jazzclub „Bebop“ im Berliner Viertel Kreuzberg.

Fünf Jahre später musstest du den „Bebop“ schweren Herzens schließen. Wie bist du zum Jazzclub A-Trane gekommen?

Nach Schließung des „Bebop“ war ich wirklich sehr unglücklich. Zu der Zeit hatte ich eine türkische Freundin, meine erste große Liebe. Sie achtete sehr auf ihr Äußeres. Ich besaß damals nur einige T-Shirts, ein paar Hosen und meine geliebten Converse-Schuhe. Eines Tages fragte sie mich ernsthaft, was ich sagen würde, wenn sie mich zu einem professionellen Stylisten schickt. Für mich waren die inneren Werte eines Menschen stets wichtiger als das Äußere, aber um meine Freundin nicht zu verärgern, stimmte ich ihrer Idee zu. Sie machte einen Termin bei dem sehr populären Friseur Udo Walz in dessen Salon am Ku'Damm aus. Ich kam schlecht gelaunt dort an und hatte überhaupt keinen Bock auf irgendeine Veränderung meines Aussehens. Und als ich dort so im Sessel hockte, bemerkte ich plötzlich, wie unweit von mir unter der Haube die Gründerin von Jazz Radio Berlin Wilhelmina Steyling sitzt. Sie registrierte mich ebenfalls, sprang auf mich zu und sagte: „Sedal! Schön, dich zu sehen. Ralf Rudolph verlässt seinen Club A-Trane und sucht einen Nachfolger. Hättest du Interesse?“ Ich war geschockt. A-Trane..., A-Trane?! Was sollte ich mit einem so großen Club... In dem Moment stand das Styling außen vor. Wilhelmina Steyling gab mir den Kontakt von Ralf Rudolph, ich rief ihn sofort an und wir vereinbarten noch für denselben Tag ein Treffen. Wir trafen uns in einem Lokal gegenüber dem A-Trane. Ralf hatte die Verträge schon vorbereitet. Binnen einer halben Stunde war der Vertrag unterschrieben und hatte ich die Schlüssel in der Hand. Das war im Mai 1992. Der Club war geschlossen, und ich hatte den Sommer über genug Zeit für den Umbau und die Vorbereitung seiner Neueröffnung. Für das Publikum haben wir ihn dann am 11.09.1992 eröffnet.

Martina Bárta a Sedal Sardan,
Jazz Club A-Trane

Jak dlouho to zhruba trvalo, než si A-Trane vybudoval dobrou pověst a začali se o něj zajímat i zahraniční muzikanti?
Na začátku jsem měl samozřejmě strach. Pozvat si zahraničního muzikanta obnáší obrovskou zodpovědnost. Zajistit umělci kvalitní ubytování, dobré finanční podmínky a podobně není jen tak. Moc mi pomohl tour manažer Peter Schilbach (Al Foster) z agentury Jazzmap. Předal mi několik svých rad, profesních zkušeností. S jeho pomocí jsem mohl v A-Trane uspořádat koncert legendárního amerického jazzového kontrabasisty Cecila McBeeho (nahrával pro Milese Davise, doprovázel Dinah Washington atd.). Koncert měl obrovský úspěch a mně spadl kámen ze srdce. Jen díky Peterovi jsem získal větší sebevědomí k realizaci koncertů zahraničních hvězd. Tento moment mi nesmírně pomohl a nakopl mě.

Co bys řekl o současné berlínské jazzové scéně? Jak se podle tvého názoru během posledních let vyvíjí? Jaká vidíš pozitiva a jaká negativa?
Berlínská scéna je opravdu velmi pestrá, proslulá velkým zastoupením experimentální a avantgardní hudby, inklinující k improvizaci. Střetává se zde spousta stylů. Světoví jazzoví muzikanti Berlín rádi navštěvují a považují ho za jednu z jazzových metropolí. Toto město se bezpochyby řadí k důležitým místům pro rozvoj nových hudebních směrů, a to i na poli jazzové hudby. Také bych se rád zmínil o významné podpoře jazzové scény ze strany Jazz Initiative Berlin, Union Deutscher Jazzmusiker (www.u-d-j.de) a Jazzkollektiv Berlin. To, co dělají pro berlínskou jazzovou scénu a jak podporují jazzové muzikanty, je obdivuhodné.

Jaký je tvůj vztah k Praze?
Praha je překrásné město. Byl jsem v Praze již mnohokrát a hned jsem se zamiloval. Jsem naprosto unešen pražským historickým centrem.

Má poslední otázka zní: Jaké jsou tvé cíle do roku 2019? Co bys rád zlepšil ve svém klubu? Jaká máš předsevzetí?
Rád bych se v nadcházejícím roce zaměřil na mladou generaci, nové jazzové umělce a projekty. Pravidelně bych představoval začínající muzikanty berlínskému publiku, protože vím, jak moc je pro umělce na startu kariéry důležité vybudovat si dostatečný zájem veřejnosti a posluchačů.

Celý rozhovor na www.novinyanovinky.cz

Wie lange dauerte es ungefähr, bis sich das A-Trane einen guten Ruf erwarb und auch für ausländische Musiker interessant wurde?
Anfangs hatte ich natürlich meine Bedenken. Einen ausländischen Musiker einzuladen, ist eine riesige Verantwortung. Eine solide Unterkunft für den Künstler zu organisieren, gute finanzielle Bedingungen usw., ist nicht ohne. Sehr geholfen hat mir der Tour Manager Peter Schilbach (Al Foster) von der Agentur Jazzmap. Er gab so manchen Tipp, vermittelte berufliche Erfahrungen. Mit seiner Hilfe konnte ich im A-Trane ein Konzert des legendären amerikanischen Jazz-Bassisten Cecile McBee veranstalten (nahm für Miles Davis auf, begleitete Dinah Washington usw.). Das Konzert war ein riesiger Erfolg, und mir ist ein großer Stein vom Herzen gefallen. Nur durch Peter habe ich größeres Selbstvertrauen zur Durchführung von Konzerten ausländischer Stars erlangt. Das hat mir sehr geholfen und mich angespornt.

Was würdest du über die derzeitige Berliner Jazz-Szene sagen? Wie hat sie sich deiner Meinung nach in den letzten Jahren entwickelt? Was siehst du positiv/negativ?
Die Berliner Szene ist wirklich sehr bunt und berühmt für eine große Präsenz experimentaler und avantgardistischer Musik, die zur Improvisation neigt. Hier treffen zahlreiche Stilrichtungen aufeinander. Internationale Jazzmusiker besuchen Berlin gern und betrachten die Stadt als eine der Jazz-Metropolen. Diese Stadt gehört zweifellos zu den wichtigen Orten für die Entwicklung neuer Musikrichtungen, auch auf dem Gebiet der Jazzmusik. Erwähnen möchte ich außerdem die bedeutende Unterstützung der Jazzszena durch Jazz Initiative Berlin, die Union Deutscher Jazzmusiker (www.u-d-j.de) und Jazzkollektiv Berlin. Was sie für die Berliner Jazzszena tun und wie sie Jazzmusiker unterstützen, ist bewundernswert.

Wie ist dein Verhältnis zu Prag?
Prag ist eine wunderschöne Stadt. Ich war schon oft in Prag und habe mich sofort verliebt. Vom Prager historischen Zentrum bin ich total fasziniert.

Meine letzte Frage lautet: Was sind deine Ziele für 2019? Was möchtest du in deinem Club verbessern? Was für Vorsätze hast du?
Im kommenden Jahr würde ich mich gern auf die junge Generation konzentrieren, neue Jazzkünstler und Projekte. Ich möchte dem Berliner Publikum regelmäßig angehende Musiker vorstellen, weil ich weiß, wie wichtig es für einen Künstler beim Karrierestart ist, ein ausreichendes Interesse der Öffentlichkeit und Zuhörer aufzubauen.

Das komplette Gespräch gibt es auf www.novinyanovinky.cz/de

WeTravel

Turisté nevědí, kde byli včera, cestovatelé netuší, kam pojedou zítra

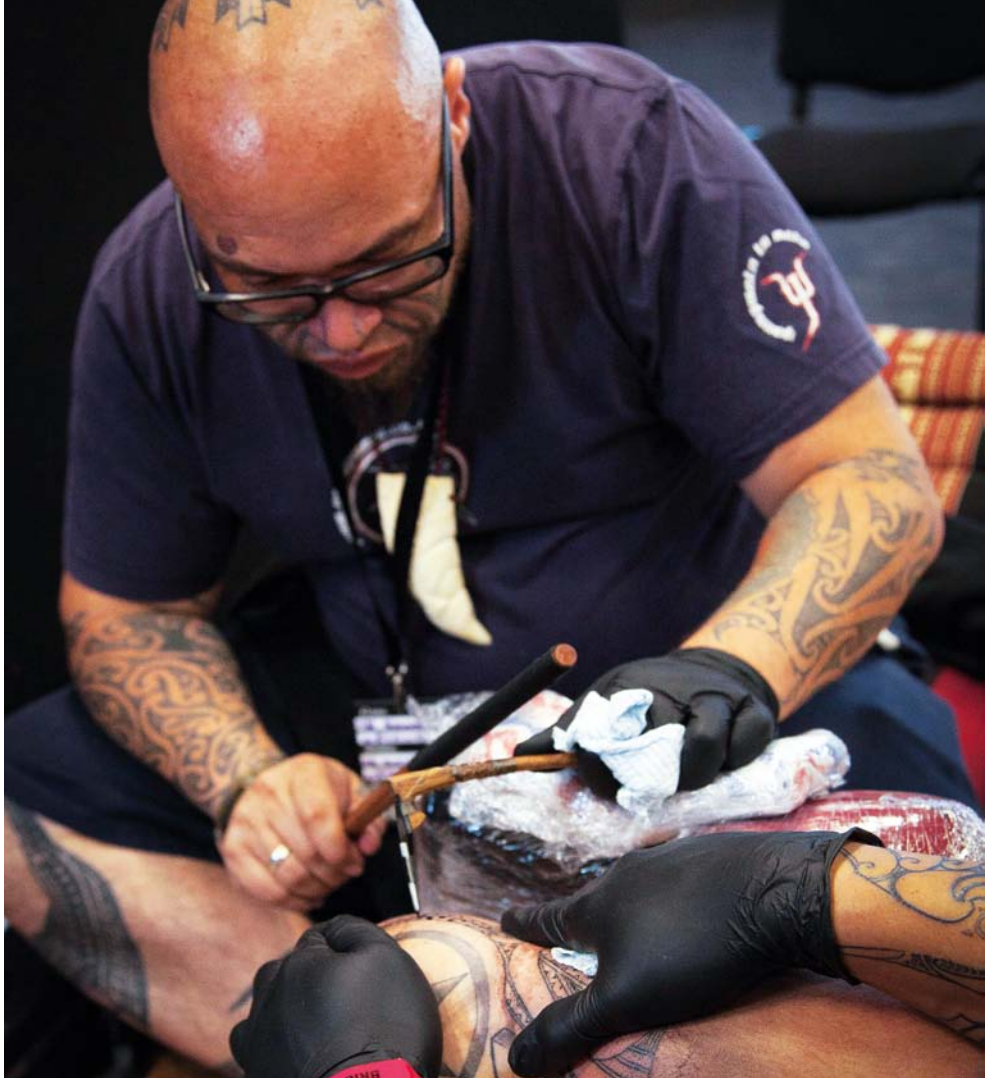
Die Touristen wissen nicht, wo sie gestern waren, die Reisenden ahnen nicht, wohin sie morgen fahren

Vlastně znám jen dva stavy – pracovat, nebo cestovat. Cestovatel však neleží jen na pláži a počítá mráčky na obloze. Opravdové cestování znamená objevovat. Nejdříve svět. Potom sám sebe.

Eigentlich kenne ich nur zwei Zustände - arbeiten oder reisen. Der Reisende aber liegt nicht nur am Strand und zählt Wolken. Reisen bedeutet entdecken. Erstmal die Welt. Dann sich selbst.

Danuše Siering

Te Rangitu Netana při klasickém tetování kladivkem
Te Rangitu Netana beim klassischen Tätowieren mit einem Hammer

TAMOKO

text: Danuše Siering

Maorské tetování

Když James Cook v roce 1769 poprvé vstoupil na pevninu Aoteora, Zemi dlouhého bílého oblaku, měl štěstí, že si ho Maoři nepřipravili jako pečenou pochoutku podobně jako mnoho jiných návštěvníků. (O deset let později už tomuto osudu na Havaji bohužel neunikl.) Za to mohl být tenkrát vděčný náhodě: byl ochoten vyjednávat o neobvyklém obchodu. Mořeplavci byli přivítáni skupinou domorodců v plné bojové výbavě v čele s náčelníkem kmene, který držel v ruce za pačesy čtyři hlavy, kompletně potetované. James Cook byl vystrašen, ale přesto fascinován. Když náčelník uviděl jeho zájem, začal smlouvat o prodeji, ke kterému skutečně došlo. Jedna hlava byla vyměněna za jedny bílé lněné spodní kalhoty.

Maori Tetowierung

Als James Cook im Jahre 1769 zum ersten Mal das „Land der langen weißen Wolke“ betrat, hatte er Glück, dass ihn die Maori nicht gleich als gebratene Delikatesse verspeisten. (10 Jahre später konnte er diesem Schicksal jedoch auf Hawaii nicht mehr entkommen.) Dafür konnte er damals einem Zufall dankbar sein: er war bereit ein ungewöhnliches Geschäft auszuhandeln. Die Seefahrer wurden von einer Gruppe von Ureinwohnern in voller Kampfmontur mit dem Stammeshäuptling an der Spitze begrüßt, der vier tätowierte Köpfe in seiner Hand hielt. James Cook erschauerte es, aber trotzdem war er fasziniert. Als der Häuptling sein Interesse wahrnahm, begann er über den Verkauf der Häupter zu feilschen, zu dem es tatsächlich auch gekommen ist. Ein Kopf wurde gegen eine weiße Leinenunterhose ausgetauscht.

Když Pai zvedne hlavu, je na jejím tradičním způsobem vysekávaném tetování pod bradou vidět rejnok – ten je její ochranou. Černé rty znamenají, že se umí spojit s mrtvými. A dlouhé bílé místo na bradě znamená její cestu mezi spirituálním a skutečným světem. Ta moko jí dělal významný umělec Te Rangitu Netana.

Wenn Pai den Kopf hebt, kommt unter ihrem Kinn das auf traditionelle Weise gestochene Tattoo eines Rochens zum Vorschein – er ist für ihren Schutz da. Schwarze Lippen bedeuten, dass sie Verstorbene zu kontaktieren vermag. Und die langgezogene weiße Stelle am Kinn steht für ihren Weg zwischen der spirituellen und realen Welt. Ihr Ta Moko stammt vom berühmten Künstler Te Rangitu Netana.

Maorské tetování „moko“ patří svým provedením k naprosto ojedinělému a zároveň nejdokonalejšímu tetovacímu umění na světě a Maorové je nosí dodnes. Jako by se nechtěli svých tradic vzdát, ale nově je definovat. Existují dva důvody, proč se nechávají tetovat. Pro jedny je to „living language“ – živý jazyk, a pro druhé „living art“ – živé umění.

Když jsem říkala naší paní domácí v Pahii, že chci napsat článek o moko, už brala do ruky telefon. A vytáčejíc číslo mě rychle informovala: „To musíš mluvit s Paitangi. Říká se jí Pai. Ta je tady ze všech nejlepší.“ A skutečně. Tahle zajímavá žena, na první pohled jakoby opředaná tajemstvím, patří na Severním ostrově k veličinám maorského tetování. I její hlas hypnotizuje: „Já kvůli tetování nikoho neoslovuji. Lidé ke mně přicházejí sami a jsou skutečně velmi odlišní. Hodně jsou to Maoři, ale také lidé všech národností i různého věku. Nejstarší byla devětatasedmésátiletá Francouzka.“ Inu, krása kvete v každém věku...

A jaké mají zákazníci důvody? „Stává se, že lidé někdy nevědí, co v životě chtějí. Tak přijdou ke mně. Ale častěji na sobě chtějí vyjádřit své osobní zkušenosti, náhled na svět, chtějí zvětňit věci a lidi, které milují. Někdy mi tady lidé i hodiny vyprávějí o svých láskách. Těm často tetuji peří huruhuru, které má vyjádřit svobodu, ale zároveň zodpovědnost. Pomocí peří může pták nejen létat, ale peří také jeho tělo chrání, bez něj by nepřežil.“ Po chvíli dodává: „Některí ale také hledají spirituální ochranu, která jim potom dodává sílu. To jsou pro mě velmi speciální chvíle. Jak bude tetování vypadat, jaké znaky vyberu, je moje rozhodnutí, ale zároveň i moje zodpovědnost.“

Rozloučila se slovy, že moko je cesta, kterou ona může vycítit a ukázat. Ale jít jí musí každý sám. Pai je skutečně zvláštní žena.

Maorische „moko“ - Tätowierung gehört mit ihrer Ausführung zu den einmaligen und gleichzeitig auch perfektesten Tätowierkünsten der Welt und die Maori tragen ihn bis heute. Als würden sie nicht auf ihre Traditionen verzichten wollen, sondern sie neu definieren. Es gibt insbesondere zwei Gründe, warum sich die Menschen tätowieren lassen. Für die einen ist das „living language“ - eine lebende Sprache, für die anderen „living art“ - eine lebendige Kunst.

Als ich unserer Hausherrin in Pahia sagte, dass ich einen Artikel über „moko“ schreiben möchte, griff sie sofort zum Telefon. Und während sie die Nummer wählte, informierte sie mich schnell: „Da musst du mit Paitangi reden. Sie ist hier von allen die beste.“ Und tatsächlich. Diese interessante Frau, die auf den ersten Blick recht geheimnisumwoben wirkt, gehört zu den Größen der Maori Tätowierkunst. Und ihre Stimme hypnotisiert einen geradezu: „Ich spreche niemanden wegen „moko“ an. Die Menschen kommen zu mir selber und sind unterschiedlich. Unter ihnen sind viele Maori, aber ansonsten auch Leute verschiedener Nationalitäten und Alters. Die älteste Dame war eine 79-jährige Französin.“ Nun, Schönheit erblüht ja in jedem Alter.

Und welche Gründe führen die Kunden an? „Es passiert, dass die Menschen mitunter überhaupt nicht wissen, was sie im Leben wollen. So kommen sie zu mir. Aber häufiger wollen sie ihre persönlichen Erfahrungen und ihre Weltsicht zum Ausdruck bringen, sie wollen die Dinge und die Menschen verewigen, die sie lieben. Manchmal erzählen mir die Leute hier stundenlang von den Personen, die sie lieben. Denen tätowiere ich oftmals die Feder „huruhuru“, die Freiheit, aber gleichzeitig auch Verantwortlichkeit ausdrücken soll. Dank der Federn kann ein Vogel nicht nur fliegen, sondern das Federkleid ist gleichzeitig sein Schutz, ohne die Federn würde er nicht überleben.“ Nach einer Weile fügt sie hinzu: „Einige suchen aber auch spirituellen Schutz, der ihnen dann Kraft gibt. Das sind für mich ganz besondere Augenblicke. Wie die Tätowierung aussehen wird, welche Zeichen ich auswähle - das ist meine Entscheidung, aber gleichzeitig auch meine Verantwortlichkeit.“

Sie verabschiedete uns mit den Worten, dass „moko“ ein Weg ist, den sie spüren und weisen kann. Aber beschreiten müsse diesen Weg jeder allein. Pai ist wirklich eine ganz besondere Frau.

HEDVÁBNÝ ŠÁTEK 90X90 _KAWA ORA_

Design pochází od novozélandského umělce Te Rangitu Netana, jenž se zabývá tetováním, a popisuje maurskou tradici. Motiv ukazuje zcela vlastní a neobvyklý jazyk praobyvatel Nového Zélandu pro porozumění smyslu světa: kolem sovy jako posla, který se může pohybovat mezi materiálním a duchovním světem, vidíme schody vědění, zeď stvoření, déšť naplňující oceány, slzy albatrosa, zhmoťujícího útrapy lidstva a obřího orla, na kterém cestovali Maorové. Tým obklopující Pierre-Alexise Dumase, kreativního ředitele Hermès, stále hledá inspirující designéry.

SEIDENCARRÉ 90X90 _KAWA ORA_

Das Design stammt vom neuseeländischen Tattoo-Künstler Te Rangitu Netana und beschreibt die Tradition der Maori. Das Motiv zeigt die ganz eigene und außergewöhnliche Sprache der Ureinwohner Neuseelands, um den Sinn der Welt zu verstehen: Um die Eule herum, den Boten, der sich zwischen der materiellen und der geistigen Welt bewegen kann, sehen wir die Treppe des Wissens, die Mauer der Schöpfung, den Regen, der die Ozeane füllt, die Tränen des Albatros, die das Leiden der Menschen verkörpert und den Riesenadler, auf dem die Maori reisten. Das Team um den Kreativdirektor von Hermès, Pierre-Alexis Dumas, ist immer auf der Suche nach inspirierenden Designern.

ALPINE LUXURY LIFE

V srdci Alp

Legendární pětihvězdičkový hotel Das Central v Söldenu nadchne ležérním luxusem, skvělou, kuchařskými oceněními korunovanou kuchyní a velkorysou nabídkou wellness.

Uprostřed světa hor, kde lze rychle zapomenout na stres všedních dnů, se nachází luxusní pětihvězdičkový hotel, který je známý nejen i za hranicemi Tyrolska. Motto ALPINE . LUXURY . LIFE je zároveň filozofií hotelu DAS CENTRAL: spojení zážitků z nádherné horské přírody s kulinárními rozkošemi a odpočinkem na nejvyšší úrovni.

Více než třicet let se hotel DAS CENTRAL pyšní pěti hvězdičkami a stále dokáže nadchnout zdařilou kombinací tyrolské pohostinnosti a alpského životního stylu. Pobyt v jednom ze 125 pokojů hotelu ocení nejen gurmeti, milovníci wellness, ale i nároční alpinisté. Gastronomická nabídka dává přednost alpské kuchyni, ale přitom dokáže velmi citlivě propojit její autentičnost a luxus. Šéfkuchař Michael Kofler každodenně překvapuje nejen tradičními tyrolskými, ale i rafinovanými specialitami mezinárodní kuchyně. Jeho umění bylo vyznamenáno Toque d'Honneur – kuchařskou čepicí podle prestižního Gault Millaua. Ve vinném sklepe hotelu je pečlivě uloženo více než třicet tisíc lahví ušlechtilého moku z celého světa. Není tedy divu, že se DAS CENTRAL společně s jedinečným vínem PINO 3000 proslavil i za hranicemi Rakouska. Víno PINO 3000 je dílem tří renomovaných vinařů ze tří zemí: rakouského vinařství Paul Achs, jihotyrolského St. Pauls a německého Dr. Heger. Požitkáři ocení i nejvýše položenou rakouskou restauraci ice Q v nadmořské výšce 3000 metrů. Ta je vlastně propojená s hotelem a natáčel se v ní poslední film s Jamesem Bondem Spectre. Jedinečný wellness areál Venezia ve třech podlažích je oázou relaxace. Host si může užít až deset saun, parní lázně, vířivky a zážitkové sprchy. Masáže a nejružnější wellness procedury ze všech koutů světa dokonale zbaví únavy.

SOUTĚŽ

Vyhrajte v luxusním hotelu DAS CENTRAL-Alpine 3-denní pobyt s polopenzí pro dvě osoby.

Soutěžte na novinyanovinky.cz/clanky/soutez

Im Herzen der Alpen

Das Central ist das legendärste 5-Sterne Hotel in Sölden und begeistert mit legerem Luxus, Haubenküche & Wellnessfreuden.

An einem Ort, wo die Berge zum Greifen nah sind und der Alltag in Vergessenheit gerät, befindet sich ein luxuriöses 5-Sterne-Hideaway, welches über die Grenzen Tirols hinaus bekannt ist. Mit seinem Leitsatz ALPINE . LUXURY . LIFE ist Söldens 5-Sterne Hotel DAS CENTRAL ein Treffpunkt für Persönlichkeiten aus aller Welt, welche die vielfältige Alpen-Welt auf höchstem Niveau erleben will.

Bereits seit über 30 Jahre darf sich DAS CENTRAL als 5-Sterne Hotel bezeichnen und beeindruckt seither immer wieder aufs Neue mit seiner Kombination aus Tiroler Gemütlichkeit und alpinem Lifestyle. Anspruchsvolle Alpinisten wissen das Angebot ebenso zu schätzen wie Gourmetliebhaber und Erholungssuchende. Die 125 Zimmer und Suiten sind großzügig eingerichtet und versprechen höchsten Wohlfühlkomfort. Doch das ist längst nicht alles. Genussliebhaber fühlen sich aber nicht nur im Hotel DAS CENTRAL wohl, sondern auch auf über 3.000 m Seehöhe im höchstgelegene Haubenrestaurant in Österreich. Das zum Hotel gehörende Restaurant ice Q – bekannt aus dem letzten James Bond - Spectre – begeistert mit einer kreativen Küche, atemberaubenden Aussicht und besten Weinen. Und auch die Wellness-Oasen des Central bieten ein großes Verwöhnprogramm für Genießer. Die Wasserwelt Venezia mit zehn verschiedenen Saunen und Dampfbädern erstreckt sich über drei Etagen. Es ist der perfekte Ort, um einen Tag auf den großartigen Pisten Söldens entsprechend ausklingen zu lassen.

Hotel Das Central - Alpine . Luxury . Life *****

**Auweg 3, 6450 Sölden / Tirol
Österreich**

www.central-soelden.com

Ayurvedic Breakfast

ÁJURVÉDSKÁ VEČEŘE S PŘEDNÁŠKOU na téma MUŽI, KTEŘÍ SE NEBOJÍ EXPERIMENTOVAT

17. června od 17 hod. v Černé labuť

17.00 – 18.30 Ájurvédská večeře
Gary Wright a host Jiří Štíft, šéfkuchař restaurace Sia

18.30 – 19.30 Ayahuasca – dobro či zlo
Přednáška Václav Dejčmar

19.30 – 21.30 Bufo Alvarius
Promítání filmu a diskuse

www.ayurvedicbreakfast.cz

freshbedýnky

ČERNÁ LABUŤ

flowee

VÁCLAV DEJČMAR

text: Barbora Vojtová

Muž, který se nebojí experimentovat

Václav Dejčmar je ekonom, filantrop a renesanční člověk. Investor do finančních a private equity projektů kolem společnosti RSJ, centra současného umění Dox Prague a příležitostný producent, mimo jiné režisér filmu *I am Fishead* o roli psychopatů v byznysu a politice. Nedávno otevřel hotelový komplex Zuri na ostrově Zanzibar a dokončil celovečerní film Bufo Alvarius – The Underground Secret o nejsilnějším známém přírodním psychedeliku. Muž, který prozkoumává neprošlapané cesty a má rád excentrický přístup ke světu.

Vzpomínáte si, kdy jste poprvé slyšel o ayahuasce?

Asi před dvanácti třinácti lety, když jsem se poprvé vypravil do Peru. Strávil jsem tam měsíc. Po návštěvě klasických cestovatelských lokalit jsme zamířili do Pucallpy, tedy do města v amazonském pralese, o kterém se říká, že tam žije nejvíce šamanů na jeden km². Měl jsem tehdy v plánu vyzkoušet ayahuascovou ceremonii s příslušníky indiánského kmene šipibo. Ta zkušenost nakonec byla nesmírně intenzivní a pro mě zcela přelomová. Nešlo jen o samotný zážitek s ayahuascou, ale o způsob podání a proces jako celek. Spousta lidí, kteří neznají hlubší souvislosti, si mohou myslet, že důležitá je pouze ayahuasca, která obsahuje potentní psychedelikum DMT. Ale tak to není. Nápoj slouží „pouze“ k otevření dveří. Ayahuascová ceremonie v sobě spojuje několik navzájem souvisejících principů. Důležité je, co máte v hlavě, co se odehrává kolem vás a v neposlední řadě také schopnost šamana napojit se na dění v daném čase a prostoru. Tyto prvky musí být v souladu. Když se vše povede, výsledkem je překvapivě silný a komplexní prožitek, který není jen o změně vědomí, ale o transformaci samotné povahy toho, čím a kým se cítíte být. Kmen šipibo ayahuascu kontinuálně používá stovky let a říká o ní, že je jedním z darů bohů, které byly dány člověku. Z pohledu peruánského práva se pak jedná se o tradiční kulturní dědictví, a proto jsou tam takové ceremonie zcela legální.

Není za hranou jít na ayahuascovou ceremonii v ČR či někde jinde než tam, odkud pochází?

Nechci soudit ostatní, ale pro mě osobně to trochu za hranou je. Přinejmenším poprvé. Jsem rád, že jsem ayahuascu poznal v jejím původním prostředí. Uprostřed přírody s tropickou džunglí za zády obklopen nekonečným množstvím různých zvuků a živých vibrujících energií. Můj pohled na věc je, že v Evropě se za ayahuascu může vydávat prakticky cokoli. Spirituální byznys občas vykazuje veškeré známky marketingových nechtutností jako podomní prodej hrnců. Spousta lidí, kteří potřebují pomoci, je přirozeně velmi citlivá a otevřená, a tak snadno naletí každému charismatickému obchodníkovi, který na ně dobře zapůsobí. Ve finále se ale člověk nevydává za psychedelickou látku. Cestuje za komplexní zkušeností. Součástí zážitku je proto už i příprava, hodiny strávené v letadle, čekání na ceremonii, pobyt v exotické džungli, předepsaná dieta a také všechny myšlenky nebo vhledy, které vám u těchto přípravných činností přijdou na mysl. Pokud se rozhodnete zamířit na místo, kde má používání ayahuasky tisíciletou tradici, máte vyšší šanci, že bude mít vaše zkušenost jasnou strukturu a správné vyladění. Intenzita živého deštného pralesa zcela určitě vytváří jinou vjemovou platformu než český les. Jinými slovy se domnívám, že konkrétně ayahuasca bývá hodně citlivá na místo. Je rozdíl, kde obřad probíhá. To však neplatí u všech látek. U extrémně silných psychedelik naopak skoro nezáleží na tom, kde si je s pokorou dáte.

Přitažlivost ayahuasky ve společnosti lehce odeznívá. Na místo toho přichází euforie z Bufo Alvarius. Jaký je vlastně jeho příběh?

O tom je náš film. Bufo Alvarius je druh ropuchy, která žije v so-norské poušti a její sekret lze usušit a vaporizovat. Vzhledem k přítomnosti molekuly 5Meo-DMT, která je na rozdíl od ostatních psychoaktivních substancí poměrně neznámá, se patrně jedná o nejsilnější přírodní psychedelikum. Nejsilnějším v tom smyslu, že intenzita stavu, do kterého se dostanete, je natolik mohutná, že veškerý kontext konvenční reality začne být zcela nepodstatný. Výhodou tedy může být, že lze zážitek absolvovat prakticky kdekoli, a také fakt, že trvá pouze 10–15 minut. Stav indukovaný ayahuascou, LSD či českými lysohlávkami oproti tomu trvá hodiny. A proč jde o fenomén? Dnešní doba je rychlá. Ne každý má čas cestovat za klasickou ceremonií. Bufo Alvarius je o tom, že někde přijedete, něco rychle zažijete, otevrou se nové obzory, ale za hodinu už jedete autem domů a máte na další tři měsíce co řešit a z čeho čerpat. Když se vše provede správně, může zážitek člověku zprostředkovat obsah, který odemkne zcela novou dimenzi jeho života. Rychlost celého procesu je pro dnešní moderní dobu skvělá. Nicméně na druhou stranu vyžaduje právě Bufo Alvarius stejnou, ne-li větší přípravu než jiné psychedelické látky a přítomnost kvalitního průvodce. Jinak hrozí, že si místo uspokojivého vhledu domů nako-nec odnesete neuspokojivý chaos.

Kdy byla tato látka objevena?

Někteří antropologové se domnívají, že jed z Bufo Alvarius používaly staré indiánské národy na území dnešního Mexika. Tradice však byla přetržena. Existuje útlá kniha z osmdesátých let, kde je popsáno, jak ropuchu chytit a bez toho, aby se jí ublížilo, odebrat její jed, vysušit jej a poté ho kouřit. S okamžitým, ale krátkým účinkem. Na další popularizaci této metody se pak podepsali slavní „psychonauti“ jako Ralph Metzner v nedávno publikované knize *Ropucha a jaguár*, kde se porovnává zážitkový potenciál Bufo Alvarius s ayahuascou.

Pravděpodobně těžko zobecnit, ale jsou tedy zážitky s Bufo Alvarius podobné těm s ayahuascou?

Zajímavé je, že způsob, jak člověk nahlíží realitu skrze různé psychedelické látky, se příliš neliší. Mírnější zkušenost tohoto typu lze

získat i bez chemických substancí. Podobně totiž fungují i různé zážitkové praktiky, jako je půst, zrychlené dýchání nebo práce s myslí typu vipasana. Ze stavů vědomí, které psychiatr Grof nazývá holotropní, nejspíš pochází i filosofický základ pro většinu náboženství, posvátných textů i starých spirituálních směrů. Psychedelická zkušenost proto buď hodně vypovídá o evolučním designu našeho mozku, anebo se jedná o potvrzení, že naše realita je vytvořena jistým konkrétním způsobem a ten lze v určitých mimořádných konfiguracích vědomí nahlédnout. Pokud psychedelika připodobníme k dopravním prostředkům, pak s lze s velkou nadsázkou ayahuascu přirovnat k Formuli 1 a Bufo Alvarius k tryskovému letadlu. Cestujete stejným směrem, ale zážitek z cesty se velmi liší. U ayahuasky stále existuje já, které vnímá strukturované vjemy. U Bufo Alvarius už žádné konvenční vjemy neexistují. Dostanete se někde, kde zmizí slova, smysly, čas i lidská identita, takže výsledný zážitek z lidského pohledu nelze příliš komentovat. Zdá se, že Bufo Alvarius vrací vědomí k bodu, než všechno vzniklo, kdy ještě neexistovala lidská forma ani časoprostor. Podobné žonglování se slovy zní možná nesrozumitelně, ale zkušenost sama naopak mnoho otázek vyjasní.

Proč by se lidé měli o téma psychedelik vlastně zajímat?

Přírodní psychedelika se v různých šamanských praxích odpradáva-na používala hlavně k léčení neduhů těla i mysli. Avšak mohou být i účinným nástrojem sebezkoumání, pokud toužíte po rozšíření záběru vnímaného a uvolnění stavidel kreativity. Existuje věta od jednoho středověkého mystika: „Kdo zemře, než zemře, nezemře, když zemře.“ To je víceméně esence všech silných psychedelických zážitků. Řekl bych, že vykazují velkou podobnost s procesem smrti, protože je spojuje mimo jiné zkušenost rozpouštění ega, ztráty lidské identity a transformace vědomí. Člověk přestává mít konvenční vztah k sobě jakožto k lidské jednotce spojené s tělem. Díky tomu možná změníte náhled na realitu a bytí. Jednou totiž každý z nás i bez psychedelik podstoupí zkušenost s procesem, který se nazývá smrt, a tak se není špatné takového zážitku vzníkání a záníká-ní vnitřně řízeně dotknout a zasadit si ho do širších souvislostí. Děs z neznámého se pak obvykle zmírňuje. A mysterium života možná začnete nahlížet novými očima.

Celý rozhovor si můžete přečíst na www.novinyanovinky.cz

Ein Mann ohne Furcht vorm Experimentieren

Václav Dejčmar ist jemand, der unbekannte Pfade erforscht und einen exzentrischen Blick auf die Welt mag. Ökonom, Philanthrop und Renaissance-Mensch. Investor in Finanz- und Private-Equity-Projekte um die Firma RSJ, das Zentrum für moderne Kunst Dox Prague und Gelegenheitsproduzent, u. a. Regisseur des Films „I am Fishead“ über die Rolle von Psychopaten in Business und Politik. Kürzlich eröffnete er den Hotelkomplex Zuri auf der Insel Zanzibar und stellte den Film „Bufo Alvarius - The Underground Secret“ über das stärkste bekannte natürliche Psychedelikum fertig. Der Film ist online unter www.Bufo-Alvarius.com abrufbar und wird am Montag, den 17. Juni, im Rahmen des nächsten Ayurvedic Dinner im Haus Černá labuť gezeigt, wo Dejčmar Hauptgast sein wird.

HERTHA BSC

text: Tim Kerinnis foto: Michael Hundt

Tradice a víra v mládež

Sobota, 15.30. Výkop na berlínském Olympijském stadionu. Hertha BSC hraje opět doma. Domácí utkání klubu v centru starého Berlína navštíví v průměru bezmála 35 000 lidí. Tuto fanouškovskou základnu si nyní již etablovaný účastník bundesligy vybudoval za několik desetiletí.

Mimo hřiště a v zákulisí se však odehrává ještě něco jiného. „Klub je koncipován velmi široce a nabízí atraktivní kolektiv nejen profesionálům,“ vysvětluje Marcus Jung, vedoucí klubu Hertha pro komunikaci a média.

Pan Jung mi vysvětlil, jak důležité je nejen první mužstvo. „Práce s mládeží je pro Herthu nesmírně důležitá.“ Skautský tým a v první řadě také velmi mladí trenéři neustále vyhledávají v Německu nejnovější talenty, které se snaží pro klub získat.

Při návštěvě tréninkového areálu jsem si uvědomil, jak moc se klub o své amatérská družstva stará. Fyzioterapeuti, lékaři, výživoví poradci i pravidelné posilování s trenérem jsou k dispozici i mladým sportovcům. Všechny týmy oddílů mládeže klubu Hertha BSC hrají v juniorských bundesligách a částečně také poskytují některé juniorské hráče do reprezentace. Tradice a pečlivá práce s mládeží navíc dělají z Herthy BSC to, čím je dnes.

Tim Kerinnis - pracuje pro berlínskou redakci magazínu N&N a má zároveň na starosti prodej a distribuci. Kromě své vášně pro hudbu je také velkým fotbalovým fanouškem a již několik let fandí klubu Hertha.

Tradition und der Glaube an die Jugend

Samstag, 15:30 Uhr. Anstoß im Berliner Olympiastadion. Hertha BSC spielt mal wieder zu Hause. Im Durchschnitt besuchen fast 35 000 Zuschauer die Heimspiele des Alt-Berliner Vereins. Über Jahrzehnte hinweg hat sich der mittlerweile etablierte Bundesligist diese Fangemeinschaft aufgebaut.

Allerdings spielt sich abseits vom Platz und hinter den Kulissen auch noch so einiges ab. „Der Verein ist sehr breit aufgestellt und bietet nicht nur im Profi-Bereich für Sportler eine attraktive Gemeinschaft“, erklärt mir Marcus Jung, Leiter für Kommunikation und Medien bei der Hertha.

Herr Jung erklärte mir, wie wichtig nicht nur die erste Mannschaft sei: „Die Jugendarbeit ist für Hertha immens wichtig. Das Scouting-Team, und vor allem auch die sehr jungen Trainer sind immer wieder auf der Suche, die neuesten Talente in Deutschland für den Club zu gewinnen.“

Bei einem Besuch auf dem Trainingsgelände wurde mir bewusst, wie sehr sich der Verein um seine Amateurmansschaften kümmert. Physiotherapeuten, Ärzte, Ernährungsberater sowie regelmäßiges Fitness Coaching stehen auch den jungen Spielern zur Verfügung. Alle Teams der Jugendabteilung von Hertha BSC spielen in den Junioren-Bundesligen und stellen zum Teil auch einige Junioren-Nationalspieler. Tradition und akribische Jugendarbeit machen den Hertha BSC zu dem, was er heute ist.

Tim Kerinnis – Tim arbeitet für die Berliner Redaktion von N&N und ist gleichzeitig für Vertrieb und Distribution zuständig. Neben seiner musikalischen Leidenschaft ist er auch ein großer Fußball-Fan und feuert seit einigen Jahren die Hertha an.

O fenoménu Bufo Alvarius natočil Václav Dejčmar „zážitkový“ film, který je možné shlédnout v rámci roadshow po ČR, při které současně probíhají diskuse s hlavními protagonisty a často také s certifikovanými terapeuty, kteří rozumějí přínosu psychedelické zkušenosti v terapii. Film je zároveň dostupný on-line na stránce www.BufoAlvarius.com či jej bude možné zhlédnout v rámci další akce Ayurvedic dinner v Černé labuti, která proběhne s účastí Václava Dejčmara v pondělí 17. června.

17. června od 17 hod. v Černé labuti

17 – 18:30 Ájurvédská večeře

Gary Wright a host Jiří Štíft, šéfkuchař restaurace Sia

18:30 – 19:30 Ayahuasca - dobro či zlo

Přednáška Václav Dejčmar

19:30 – 21:30 Bufo Alvarius

Promítání filmu a diskuse

www.ayurvedicbreakfast.cz

SK SLAVIA PRAHA

text: Barbora Vojtová

Slavia byla založena původně jako cyklistický odbor 2. listopadu 1892. Domovskou scénou vršovického červenobílého klubu s přezdívkou „sešívání“ je stadion Eden. Jaké jsou klíčové milníky této fotbalové hvězdy?

Meilensteine des legendären tschechischen Fußballclubs SK Slavia Praha.

Rok 1898. Nejstarší foto Slavie na Letné. Ještě na pronajatém pozemku zhruba dvě stovky metrů od pozdějšího vlastního stánku s tribunou a ochozy byla zvěčněna klasická sestava. V horní řadě uprostřed brankář, nejstarší ze sedmi bratří Vosátků, vedle něj obránci Stöckel a Strádal, uprostřed zleva záložní řada Pressler, Hrabě, Krýž a dole zleva útok Moučka, Setzer-Bloomer, kapitán mužstva Freja, Kindl a Heuschneider (později přijal české jméno Hajský).

Ältestes Foto von Slavia aus dem Jahr 1898

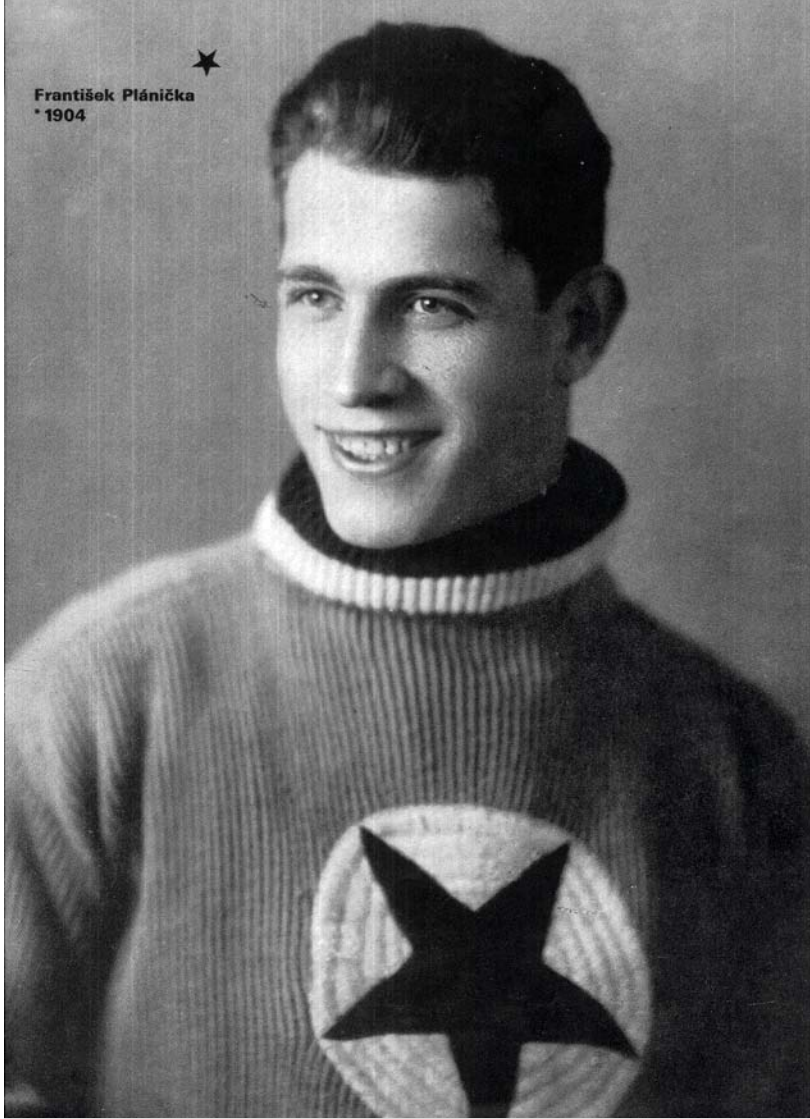
Slavia v roce 1911 s trenérem Johnem Williamem Maddenem. Legendární trenér přezdívaný Dědek působil u prvního mužstva Slavie 25 let (1905–1930). Se Slavii získal čtyřikrát Pohár dobročinnosti neboli Charity Cup (1908, 1910, 1911 a 1912), titul mistra Čech 1913 a tři tituly mistra ligy (1925, 1929 a 1930).

Trainerlegende John William Madden, 1911

Nejlepší střelec 20. století Josef Bican (25. 9. 1913 – 12. 12. 2001). Ve Slavii 514 zápasů a 1131 branek. Vítěz a nejlepší střelec Středoevropského poháru 1938. 12x Král ligových střelců.

Der beste Stürmer des 20. Jahrhunderts Josef Bican

Legendární brankář František Plánička (2. 6. 1904 – 20. 7. 1996). V prvním mužstvu Slavie 599 zápasů (z toho 196 ligových), 7 mistrovských titulů, 6 trofejí v domácích pohárových soutěžích, 2. místo na MS v Itálii v roce 1934, československé mužstvo vedl jako kapitán.

Torwartlegende František Plánička

11. září 1938 vyhrála Slavia Středoevropský pohár – nejprestižnější evropskou klubovou soutěž první poloviny 20. století. V odvjetném finále v Budapešti porazila favorizovaný FC Ferencváros 2 : 0. Sestava vítězů: Bokšay – Černý, Daučík (kapitán) – Průcha, Nožír, Kopecký – Vacek, Šimůnek, Bican, V. Bradáč a Vytlačil. Trenér vítězů: Jan Reichardt.

Am 11. September 1938 gewann Slavia den Mitteleuropa-Pokal

27. května 2017 porazila Slavia Zbrojovku Brno 4 : 0 a stala se mistrem ligy. Svůj osmnáctý titul slávistě neslavili doma v Edenu, ale v nucném exilu na Strahově. Družina trenéra Jaroslava Šilhavého také jasně vévodila ve statistikách s celkovým počtem 65 vstřelených branek.

Slavia wurde am 27.05. 2017 Ligameister

9. května 2018 zvedli fotbalisté Slavie po šestnácti letech opět nad hlavu trofej pro vítěze domácího poháru. Ve finále porazili Jablonec 3 : 1, dvě branky vstřelil Stanislav Tecl, třetí přidal Miroslav Stoch. Ve své cestě za pohárovým triumfem slávistě postupně vyřadili Třinec, Jihlavu, Liberec a Mladou Boleslav.

Am 9. Mai 2018 gewann Slavia den Tschechischen Fußballpokal

21. února 2019 Slávisté se radují z postupu do osmifinále Evropské ligy UEFA. Slavia na hřišti belgického Genku vyhrála odvetu 4 : 1 díky gólům Vladimíra Coufala, Ibrahima Traorého a Milana Škody.

Qualifikation für das Achtelfinale der UEFA Europa League

14. března 2019 Slavia porazila Sevillu 4 : 3 a postupuje do čtvrtfinále Evropské ligy.

Am 14. März 2019 siegte Slavia über Sevilla mit 4:3 und qualifiziert sich für das Viertelfinale der Europa League

CHOCOLAND SUGAR FREE

VYZNÁTE SE V ČOKOLÁDĚ?

Každý si občas s radostí dopřeje čokoládu. Říká se, že působí proti stresu, hladí naše myšlenky a chuťové pohárky, a navíc je prý dobrým afrodiziakem. Ale kolik do sebe vlastně vpravujeme zdravého kakaa a kolik nezdravého cukru? Vyznáme se vůbec v pojmech uvedených na obalech? Kdo si nechce kazit představy o tomto lahodném požitku života, obohatíme jej jen o fakt, že existují také čokolády zcela bez cukru, respektive slazené alternativním způsobem. Koho toto téma zajímá, protože čelí sem tam pocitu sebeobviňování, když mu po nově otevřené tabulce čokolády zbude pouze prázdný obal, ať pokračuje ve čtení.

Je prokázáno, že hořká čokoláda patří pro tělo k nejpříznivějším z rodiny čokolád. Na druhou stranu ne každému chutná vysoká koncentrace kakaa, kde převažuje hořkost nad sladkostí. Zároveň se vede řada diskusí o tom, zda je bílá čokoláda vůbec čokoládou, když vlastně neobsahuje kakaovou sušinu, ale pouze kakaové máslo, tedy tuk z vylisovaných rozdrcených a pražených kakaových bobů. Většina z nás se tak stala příznivcem určitého středu – tedy mléčných tabulek, kde už sice kakaová sušina obsažena je, ale také vykazuje vysoký obsah cukru.

Novinkou na trhu jsou čokolády, které přidaný cukr neobsahují vůbec a jsou slazené stévií nebo alkoholickými cukry, jako je například erythritol, isomalt nebo maltitol. Maltitol je přídatná látka s označením E 965 a řadí se mezi polyalkoholy. Jako všechny polyalkoholy má nižší energetickou hodnotu než cukry. Jeden gram maltitolu je 10 kJ (2,1 kcal), jeden gram cukru je 17 kJ (4 kcal). Oproti sacharóze má 75-90 % sladivost, takže není potřeba jeho použití doplňovat jinými sladidly. Navíc je chuťově velmi podobný sacharóze, ale na rozdíl od ní nepodporuje tvorbu zubního kazu, protože se v ústech metabolizuje pomaleji než klasický cukr. Maltitol má celkově menší vliv na hladinu glukózy v krvi, což znamená, že se ve střevech vstřebává pomaleji, takže dochází k menším výkyvům glykemie. Jeho glykemický index dosahuje hodnoty 45 oproti sacharóze s hodnotou 60. Teď už tedy jen zbývá ověřit chuť takové čokolády na vlastní kůži.

KENNEN SIE SICH MIT SCHOKOLADE AUS?

Wohl jeder genehmigt sich ab zu gern ein Stück Schokolade. Angeblich hilft sie bei Stress, tut unseren Gedanken und Geschmacksnerven gut und soll außerdem ein hervorragendes Aphrodisiakum sein. Aber wie viel gesunden Kakao und wie viel ungesunden Zucker nehmen wir dabei eigentlich zu uns? Eine Marktneuheit sind Schokoladen, die überhaupt keinen zusätzlichen Zucker enthalten und mit Stevia oder Alkoholzucker, beispielsweise Erythritol, Isomalt oder Maltitol, gesüßt sind. Maltitol hat einen niedrigeren Brennwert als raffinierter Zucker. Darüber hinaus ähnelt dieser Zuckeraustauschstoff vom Geschmack her Saccharose, unterstützt aber im Unterschied zu ihr nicht die Entstehung von Karies. Jetzt heißt es also nur noch, den Geschmack einer solchen Schokolade selbst einmal zu testen!

LEINEMANN COLLECTION

text: Danuše Siering

„Berlíňští manželé sbírají a podporují české umění?“, zeptala jsem se ještě jednou nevěřičně. „Ano, a v dubnu s nimi v naší galerii pořádáme výstavu,“ odpověděl mi PhDr. Tomáš Sacher, ředitel Českého centra v Berlíně.

Eva a Ralf Leinemannovi začali svoji sbírku umění Leinemann Collection tvořit v roce 2005. Plnokrevní právníci zastupují v Německu práva velkých stavebních firem, architektů a nemovitostních agentur. „Když jsme se před deseti lety začali zabývat myšlenkou na založení nadace, bylo od počátku naším cílem podpořit vzdělávání a mladé umělce,“ říká předsedkyně představenstva nadace Dr. Eva-Dorothee Leinemann. „Měla být příjemným doplněním našeho soukromého a pracovního života,“ dodává její partner Prof. Dr. Ralf Leinemann. Rozhlížíš se v jejich kanceláři na Friedrichstrasse, a hned je mi jasné, že se jim tento sen daří naplňovat. Dvě patra na nejlepší berlínské adrese vypadají spíš jako galerie než jako jedna z prémiových právnických kanceláří v Německu. Nenacházejí se tu žádné portréty, fantazie ani krajiny, ale hlavně náměty z architektury. A ne málo z nich nese jméno českého autora.

Jak vznikla myšlenka vypsát soutěž vaší nadace pro mladé umělce v České republice?

Eva: S nápadem přišel náš přítel, rakouský umělec Marcus Ruema. Dlouho měl profesuru v Praze a byl to právě on, kdo vytvořil most mezi námi a AVU v Praze. V roce 2009 se konala první soutěž, potom další v Drážďanech a nyní, pro zimní semestr 2018/2019 jsme vypsali třetí soutěž, opět s AVU.

Jak soutěž probíhá?

Ralf: Vyhlášení soutěže má jasná pravidla. Přihlásit se může každý student nebo čerstvý absolvent Akademie. Vždy přijde okolo 50 přihlášek, přičemž Akademie vybere na short list patnáct umělců. Česko-německá porota potom vybere tři vítěze, kteří získávají odměnu 4 tisíce eur.

Víte, co výherci s penězi udělají?

Eva: Ne, to je jejich věc. Doufám ale, že si koupí materiál, investují do své budoucnosti... nemyslím si, že pojedou z těch peněz na dovolenou. (úsměv) Ale my děláme vše také proto, aby soutěž přinesla užitek i ostatním přihlášeným. Uspořádáme jim výstavu, vydáme katalog; studenti ho můžou ukázat třeba své babičce, vždyť i to je velká radost.

Jaký vidíte rozdíl mezi pracemi českých a německých studentů?

Ralf: Je pravda, že určitý rozdíl tam je. Česká umělecká škola je velmi klasická, to je právě u studentských prací znatelné. Naopak německá škola je mnohem volnější, více se tam improvizuje, experimentování je povolené. Práce českých studentů však pokládám za velmi dobré. Možná by někteří řekli, že v Praze je škola až moc klasická a v Německu zase až málo klasická. Těžko říci, která cesta je ta správná.

Tomáši, co jste připravili pro návštěvníky v Českém centru vy?

Představíme všech patnáct českých umělců ze zmíněného shortlistu Leinemannovy ceny, samozřejmě včetně vítězů. K tomu jsme se rozhodli přizvat i dva mladé, byť o něco zkušenější umělce z Berlína. Konkrétně jde o Julia von Bismarcka a Andream Greinera, který je známý i u nás a aktuálně vystavuje v Meet Factory. Také oni zastupují umělce, které Leinemannovi v minulosti podpořili.

Měli jste na vaší nadační cestě nějaký zážitek, který vás skutečně překvapil?

Ralf: Ano a velmi neočekávaný. V Drážďanech získala 3. cenu socha Marcela Waldorfa s názvem Pinkelnde Petra, která představuje v životní velikosti sochu močící policistky. Noviny Bildzeitung se zeptaly saského ministra vnitra, co si o soše myslí, a ten vehementně vyhlásil, že toto dílo je v umění naprosto neakceptovatelné. A tak jsme měli malý umělecký skandál, o kterém psaly všechny evropské art fejetony. Takže když dnes zavoláme do nějaké umělecké instituce, tak často slyšíme.... ach, vy jste ti s tou policistkou?

„Ein Berliner Ehepaar unterstützt tschechische Kunst?“, frage ich nochmals ungläubig. „Ja, und im April veranstalten wir mit ihnen in unserer Galerie eine Ausstellung“, antwortet mir PhDr. Tomas Sacher, Direktor des Tschechischen Zentrums in Berlin.

Eva und Ralf Leinemann haben ihre Sammlung „Leinemann Collection“ seit 2005 zusammengetragen. Die Vollblut-Juristen vertreten in Deutschland die Rechte großer Baufirmen, Architekten und Immobilienagenturen. „Als wir vor 10 Jahren begannen, uns mit der Idee der Gründung einer Stiftung zu befassen, bestand unser Ziel von Anfang an darin, die Ausbildung und junge Künstler zu fördern“, sagt die Vorsitzende des Vorstandes der Stiftung Dr. Eva-Dorothee Leinemann. „Sie sollte eine angenehme Ergänzung unseres Privat- und Arbeitslebens sein“, fügt ihr Partner Prof. Dr. Ralf Leinemann hinzu. Ich schaue mich in ihrer Kanzlei in der Friedrichstraße um, und mir wird sofort klar, dass sie diesen Traum erfolgreich umsetzen. Die beiden Etagen an der besten Adresse Berlins erinnern eher an eine Galerie als eine der Top-Kanzleien Deutschlands. Keine Porträts, Phantasiedarstellungen oder Landschaften, sondern in erster Linie Motive aus der Architektur. Und nicht wenige von ihnen tragen den Namen eines tschechischen Autors.

Wie entstand die Idee, einen Preis Ihrer Stiftung für junge Künstler in der Tschechischen Republik auszuschreiben?

Eva: Mit der Idee kam ein Freund, der österreichische Künstler Markus Huemer. Er hatte lange eine Professur in Prag, und er ist es auch gewesen, der die Brücke zwischen uns und der Akademie der Bildenden Künste in Prag geschlagen hat. 2009 fand die erste Ausschreibung statt, dann eine weitere in Dresden und jetzt, für das Wintersemester 2018/2019, haben wir einen dritten Wettbewerb, erneut mit der Prager Kunstakademie, ausgeschrieben.

Wie läuft die Ausschreibung ab?

Ralf: Die Ausschreibung hat klare Regeln. Anmelden kann sich jeder Student oder frische Absolvent der Akademie. Immer kommen um die 50 Einsendungen, wobei die Akademie eine Short-List von 15 Künstlern auswählt. Eine tschechisch-deutsche Jury bestimmt dann drei Preisträger, die 4 000 Euro Preisgeld erhalten.

Wissen Sie, was die Preisträger mit dem Geld machen?

Eva: Nein, das ist ihre Sache. Ich hoffe aber, dass sie Material einkaufen, in ihre Zukunft investieren... ich glaube nicht, dass sie mit dem Geld in Urlaub fahren (lacht). Aber wir tun das alles auch, damit der Wettbewerb für die übrigen Teilnehmer einen Nutzen bringt. Wir veranstalten eine Ausstellung für sie, geben einen Katalog heraus; die Studenten können ihn zum Beispiel ihrer Oma zeigen, auch das ist eine große Freude.

Worin sehen Sie den Unterschied zwischen Arbeiten tschechischer und deutscher Studenten?

Ralf: Es ist wahr, dass es einen gewissen Unterschied gibt. Die tschechische Kunstschule ist sehr klassisch, das ist gerade bei den Studentearbeiten erkennbar. Die deutsche Schule hingegen ist viel freier, dort wird mehr improvisiert, Experimentieren ist erlaubt. Die Arbeiten der tschechischen Studenten finde ich aber sehr gut. Manch einer würde vielleicht sagen, dass die Schule in Prag zu sehr klassisch und in Deutschland wiederum zu wenig klassisch ist. Schwer zu sagen, welcher Weg der richtige ist.

Tomas, was haben Sie für die Besucher im Tschechischen Zentrum vorbereitet?

Wir stellen alle fünfzehn tschechischen Künstler von der erwähnten Short-List des Leinemann-Preises vor, selbstverständlich einschließlich

Zleva / von links: Dr. Danuše Siering, Prof. Dr. Ralf Leinemann, Dr. Eva-Dorothee Leinemann, PhDr. Tomáš Sacher.

der Sieger. Darüber hinaus haben wir beschlossen, auch zwei junge, wenngleich etwas erfahrenere Künstler aus Berlin hinzuzuziehen. Konkret handelt es sich um Julius von Bismarck und Andreas Greiner, der auch bei uns bekannt ist und aktuell in der Meet Factory ausstellt. Auch sie sind Künstler, die von den Leinemanns in der Vergangenheit unterstützt wurden.

Hatten Sie auf Ihrem Stiftungsweg ein Erlebnis, das Sie so richtig überrascht hat?

Ralf: Ja, ein sehr unerwartetes. In Dresden gewann den 3. Preis eine Plastik von Marcel Waldorf mit dem Titel „Pinkelnde Petra“, die in Lebensgröße eine urinierende Polizistin darstellt. Die Bildzeitung hat den sächsischen Innenminister gefragt, was er über die Plastik denkt, und er erklärte vehement, dass dieses Werk in der Kunst völlig unakzeptabel sei. So hatten wir einen kleinen Kunstkandal, über den alle europäischen Art-Feuilletons geschrieben haben. Wenn wir heute bei irgendeiner Kunstinstitution anrufen, bekommen wir oft zu hören – ach, Sie sind die mit der Polizistin?

ČESKÉ CENTRUM BERLÍN

Leinemannova Cena – České malířství Akademie výtvarných umění z Prahy a Andreas Greiner a Julius von Bismarck z Berlína

**Zahájení: 25. 4. 2019, 19 hod.
Otevřeno 26. 4. – 5. 6. 2019, út-so 14–18 hod.
+ Gallery Weekend Berlin otevřeno v neděli, 28. 4. 2019 14–18 hod.**

TSCHECHISCHES ZENTRUM BERLIN

Leinemann Kunstpreis – Tschechische Malerei der Prager Kunstakademie AVU trifft auf Andreas Greiner und Julius von Bismarck

**Beginn: 25.04.2019, 19 Uhr
Geöffnet 26.04.–05.06.2019, Di-Sa 14–18 Uhr
+ Gallery Weekend Berlin geöffnet am Sonntag, 28.04.2019, 14–18 Uhr**

KHARMA

text: Barbora Vojtová

V samém centru Prahy byl nedávno na ploše 600 m² otevřen showroom VOIX. Ten nabízí svým zákazníkům luxusní audio a videotechniku od dvaceti prémiových světových značek. Do skupiny nejvýznamnějších zástupců patří i společnost Kharma. Potkali jsme se s jejím zakladatelem Charlesem Van Oosterumem z Holandska.

Jakou roli hraje hudba ve vašem životě?

Myslím, že život bez hudby není život. Nedovedu si to bez ní představit. Pro mě je zdrojem života právě zvuk, vibrace.

Co bylo největší inspirací pro váš byznys?

Jako dítě jsem byl ohromený tím, jak mohou být neviditelné signály transformovány ve zvuk. Něco, co vychází z gramofonu nebo rádia, i když není vůbec viditelné, co cestuje kabely, pak je přetvářeno reproduktorem a nakonec z toho vzniká zvuk, čili něco trojrozměrného. Takže taková fascinace kouzlem.

Jaký je příběh Kharma International?

Je to příběh honby za dokonalostí, pronásledování vášně. A ta vášeň je o „svatém grálu“. U značky Kharma to znamená, že se snažíme reprodukovat nějakou původní událost se všemi jejími vlastnostmi – samozřejmě zvuk, ale také energii, která byla přítomna v místě jejího vzniku.

Kdo jsou vaši nejčastější zákazníci?

Naši klienti jsou lidé, kteří jsou opravdu zapálení do hudby a přitom to nejsou snobové. Tedy opravdoví milovníci, kteří si naše produkty nepořizují kvůli tomu, aby se před někým ukázali, ale kvůli tomu, že je pro ně důležitý nekompromisně kvalitní zvuk.

O čem je podle vás kvalitní audiosystém?

To je snadné! Přenáší nejen zvuk, ale celý prostor, musíte jej díky systému cítit. Uvedu příklad – když si pustíte nahrávku živého koncertu Pavarottiho, tak okamžitě musíte slyšet a vnímat, že jde o kvalitně nahraný „živák“. Zkrátka je to o kvalitním přenesení nejen zvuku, ale celé té atmosféry.

Co je inspirací pro design vašich audio systémů?

Inspirací je samotný zvuk, vibrace. Hudba může být stejně tak krásná jako výtvarné umění – jako když vidíte krásný obraz, který vás do sebe tak vtáhne, že na chvíli zapomenete, kdo vlastně jste. A na okamžik žijete jenom daným okamžikem. To znamená, že jste se vším propojen a jste šťastný. Rád tedy zprostředkovávám chvíle, kdy mají lidé husí kůži, když slyší svou oblíbenou hudbu.

Jaká je vaše oblíbená hudba?

To je těžká otázka, asi nemám žádnou oblíbenou hudbu, spíš oblíbené kousky. Jde například o tracky od Buddha Bar nebo poslední dobou také nahrávky od Tiesta či Misa Criolla. Kvalitní hudba si zkrátka zaslouží maximálně kvalitního zprostředkovatele a to si ji pak můžete užívat donekonečna. Těžko se to popisuje, je potřeba to zažít. Třeba v našem novém showroomu v centru Prahy.

Im Herzen von Prag wurde kürzlich auf einer Fläche von 600 m² der Showroom VOIX eröffnet. Dieser bietet seinen Kunden exklusive Audio- und Videotechnik von 20 internationalen Premium-Marken. Zu ihren bedeutendsten Vertretern gehört die Firma Kharma. Wir trafen ihren Gründer, den Holländer Charles Van Oosterum, der behauptet, dass ein hochwertiges Audiosystem nicht nur Ton, sondern ganzen Raum überträgt.

Obzory stavitelství

Co se děje

Aussichten des Bauwesens

Was ist los

MARIANNA KRAUSOVÁ

Realitně atraktivní Praha

text: Kateřina Vecková

„Pražský realitní trh má potenciál vyrovnat se západním evropským metropolím,“ tvrdí Marianna Krausová, partnerka renomované značky LEXXUS s divizí LEXXUS NORTON působící na pražském realitním trhu přes dvacet let.

Když se ohlédnete za rokem 2018, co pro vás v pracovním životě znamenalo?

Přestěhovali jsme se do úžasných prostor na náměstí Republiky. Naše nově zrekonstruované kanceláře se nacházejí v posledním patře bankovního domu UniCredit Bank. Za moderním designem a chytrým řešením stojí studio SAMarchitekti. Také díky nim jsme mezi finalisty letošního ročníku prestižní soutěže Kancelář roku.

Na jaký osobní zážitek z minulého roku ráda vzpomínáte?

Kdybych měla říci první, co mě napadne, byla by to asi má cesta do Mexika. Překvapilo mě, že i na tak vzdáleném místě najdu spojení s mým domovem. Jeden z proslulých bulvárů hlavního města, srovnatelný s pražskou Pařížskou ulicí, je pojmenován po T. G. Masarykovi. Od roku 2000 tam stojí dokonce jeho socha, kterou mexickému hlavnímu městu darovala Praha. Jde o kopii Masarykovy sochy z Hradčanského náměstí.

A co přinesl loňský rok realitnímu trhu?

Nejmarkantnějším trendem bylo, že na spodní hranici prémiového segmentu se začaly cenou tlačit byty spadající dle názoru kupujících spíše do „masového“ střední kategorie. To logicky znamenalo zpomalení trhu, protože kupující takové ceny odmítali. V konkurenci atraktivnějších prémiových projektů zkrátka střední segment neudržel tempo. Zato prémiový a luxusní segment rostl. Oproti roku 2017 vzrostly loni naše prodeje o 57 %. To je dáno především několika velmi atraktivními projekty s odpovídající cenou v nabídce LEXXUS NORTON – například Residence Churchill na Vinohradech s 57 byty. Zmínit ale musím i komornější developmenty z naší nabídky. Za výjimečný projekt považuji nemovitost

V Sadech v Bubenči, kde bude instalována největší vitráž v Česku od světoznámé umělkyně Míly Fürstové. Praha se loni také stala kosmopolitnějším městem než kdykoli předtím. Více než třetina kupujících pochází ze zahraničí a více než polovina všech transakcí byla hrazena čistě z vlastních zdrojů. Praha si zkrátka buduje pověst stabilní, bezpečné a prosperující evropské metropole.

Jak se podle vás budou vyvíjet ceny pražských nemovitostí v letošním roce?

Pohyb cen mohou ovlivnit světové události. V krátkodobém výhledu je nejvýznamnější brexit a způsob, jakým bude proveden. Důležitá bude také hospodářská kondice zemí EU, zejména Německa a Francie. Mírný opakovaný pokles výkonu německého výrobního průmyslu může v kupujících vyvolat nechuť utrácet i touhu investovat hotovost do hodnot trvalejšího charakteru. Z těchto důvodů si musíme zvyknout na častější vyjednávání o ceně. Nejčastěji jednání očekávám u nemovitostí středního standardu a u prémiového segmentu. Kvalitní projekty z prémiového i luxusního segmentu si pravděpodobně připíšu zhodnocení v řádu procent, bouřlivé cenové výkyvy nepředpokládám.

Vnímáte rozdíl mezi realitním trhem v Praze a v metropolích západní Evropy?

Ano. Ve srovnání s Vídní, Paříží či Berlínem je v Praze stále dostatek prostoru pro navyšování cen těch nejlepších nemovitostí. Například v Berlíně se v rámci středního vyššího segmentu trhu prodávají nemovitosti za cenu mezi 8 až 10 tisíci eury. LEXXUS NORTON aktuálně prodává například byty v Residenci Churchill, kde se k výše uvedené ceně teprve blížíme. Chystáme však do nabídky několik nových, jedinečných projektů. Jeden z nich připravujeme například na Praze 1. Věříme, že cenově a zejména kvalitativně posunou tyto projekty pražský realitní trh blíže západním metropolím.

Prag als attraktiver Immobilienmarkt

„Der Prager Immobilienmarkt hat das Potenzial, mit westeuropäischen Metropolen gleichzuziehen“, behauptet Marianna Krausová, Partnerin der renommierten Marke LEXXUS mit der Division LEXXUS NORTON, die seit über 20 Jahren auf dem Prager Immobilienmarkt vertreten ist.

Wenn Sie auf 2018 zurückschauen, was hat das Jahr für Sie beruflich bedeutet?

Wir sind in wunderschöne Räume auf den náměstí Republiky umgezogen. Unsere neu sanierten Büros befinden sich in der letzten Etage des Gebäudes der UniCredit Bank. Das moderne Design und die clevere Gestaltung stammen vom Studio SAMarchitekti. Auch ihnen haben wir es zu verdanken, dass wir zu den Finalisten des diesjährigen Jahrgangs des renommierten Wettbewerbs „Büro des Jahres“ gehören.

An welches persönliche Erlebnis aus dem letzten Jahr erinnern Sie sich gern zurück?

Wenn ich sagen soll, was mir zuerst in den Sinn kommt, dann wohl meine Reise nach Mexiko. Ich war überrascht, auch an einem so entfernten Ort eine Verbindung zur Heimat vorzufinden. Einer der berühmten Boulevards der Hauptstadt, vergleichbar mit der Prager Pariser Straße, ist nach T. G. Masaryk bekannt. Seit dem Jahr 2000 steht dort sogar seine Statue – ein Geschenk Prags an die mexikanische Hauptstadt. Es handelt sich um eine Kopie der Masaryk-Statue auf dem Hradčanské náměstí vor dem Eingang zur Prager Burg.

Und was hat das zurückliegende Jahr dem Immobilienmarkt gebracht?

Der markanteste Trend war, dass preislich an der Untergrenze des Premium-Segments Wohnungen auftauchten, die nach Auffassung der Käufer eher der mittleren „Massen“-Kategorie zuzuordnen sind. Das bedeutete logischerweise eine Stagnation des Marktes, weil die Käufer solche Preise ablehnten. Kurzum, im Wettbewerb attraktiverer Premium-Segmente konnte das mittlere Segment nicht mithalten. Dafür sind das Premium- und das Luxus-Segment gewachsen. Gegenüber 2017 stiegen unsere Verkäufe um 57 %. Das ist vor allem auf einige sehr attraktive Projekte zu entsprechenden Preisen im Ange-

bot von LEXXUS NORTON zurückzuführen – beispielsweise die Residenz Churchill in Vinohrady mit 57 Wohnungen. Erwähnen muss ich aber auch kleinere Projekte aus unserem Angebot. Als außergewöhnlich sehe ich das Projekt V Sadech in Bubeneč an, wo die größte Vitrage Tschechiens von der weltbekannten Künstlerin Míla Fürstová installiert wird. Prag ist im vergangenen Jahr auch kosmopolitischer geworden als je zuvor. Über ein Drittel der Käufer kommen aus dem Ausland, und mehr als die Hälfte aller Transaktionen werden aus Eigenmitteln bezahlt. Mit anderen Worten, Prag baut sich den Ruf einer stabilen, sicheren und aufstrebenden Metropole.

Wie werden sich die Preise Prager Immobilien Ihrer Meinung nach in diesem Jahr entwickeln?

Die Preisbewegung können internationale Ereignisse beeinflussen. Kurzfristig ist das bedeutendste der Brexit und die Art und Weise seiner Durchführung. Wichtig wird auch die wirtschaftliche Kondition der EU-Länder, insbesondere Deutschlands und Frankreichs, sein. Ein mäßiger wiederholter Rückgang der Leistungskraft der deutschen Fertigungsindustrie kann bei Käufern Konsumzurückhaltung und den Wunsch nach Investitionen in dauerhaftere Werte auslösen. Aus diesen Gründen müssen wir uns auf häufigere Preisverhandlungen einstellen. Damit rechne ich bei Immobilien des mittleren Standards und im Premium-Segment. Gute Projekte aus dem Premium- und Luxus-Segment werden wahrscheinlich um einige Prozent im Wert zulegen, mit extremen Preisschwankungen rechne ich aber nicht.

Sehen Sie einen Unterschied zwischen dem Immobilienmarkt in Prag und in westeuropäischen Metropolen?

Ja. Im Vergleich zu Wien, Paris oder Berlin ist in Prag bei den Preisen von Top-Immobilien immer noch ausreichend Luft nach oben. In Berlin beispielsweise werden Immobilien im Rahmen des mittleren höheren Marktsegments zu Preisen zwischen 8 000 und 10 000 EUR verkauft. LEXXUS NORTON verkauft aktuell beispielsweise Wohnungen in der Residenz Churchill, wo wir uns an den genannten Preis erst herantasten. Wir planen aber, einige neue, einzigartige Projekte in unser Angebot aufzunehmen, eines davon in Prag 1. Wir sind überzeugt, dass diese Projekte den Prager Immobilienmarkt preislich und qualitativ an westliche Metropolen annähern.

Marianna Krausová

Vášnivá cestovatelka a sportovkyně se zaměřuje výhradně na high-end segment pražského realitního trhu. Stojí za stamilionovými realitními transakcemi posledních let. Realitnímu byznysu se věnuje od ukončení studia dopravních staveb na univerzitě v Žilině.

Marianna Krausová

Die reisebegeisterte Sportlerin ist ausschließlich auf das High-End-Segment des Prager Immobilienmarktes spezialisiert. Sie steht hinter hunderte Millionen schweren Immobilientransaktionen der letzten Jahre. Mit dem Immobiliengeschäft befasst sie sich seit Abschluss ihres Studiums im Fach Verkehrsbauten an der Universität in Zlín.

Pražané promluvili do revitalizace Masarykova nádraží

Masarykovo nádraží a jeho okolí čeká v následujících letech proměna. V blízkosti kolejiště má vyrůst projekt londýnského studia Zaha Hadid Architects, které připravilo urbanistický a architektonický návrh revitalizace území pro investora společnost Penta Real Estate. O záměru informuje kampaň „Masaryčka spojuje“ spuštěná v roce 2018. Do diskuse o budoucnosti Masaryčky se na podzim mohla zapojit také veřejnost.

Investor měl možnost přímo vyslechnout názory Pražanů na projekt a zjistit, jak vnímají současný stav území. „Věřím, že díky informacím od občanů, kteří území pravidelně navštěvují, můžeme do návrhu doplnit prvky, které zlepší komfort všech jeho uživatelů. Nyní už víme, že je zde velká poptávka po lavičkách a stromech, kterou v projektu určitě zohledníme,“ říká Rudolf Vacek, Development Director z Penta Real Estate.

Jak vidí Masaryčku veřejnost? Pro více než polovinu oslovených jsou největší hodnotou historické budovy Masarykova nádraží. Každý druhý odpovídající se v území necítí bezpečně a další třetina vnímá neuspokojivý stav historických budov nádraží a jeho okolí. Detailní výsledky z konzultací a informace o tom, jak investor na požadavky veřejnosti reagoval,

budou představeny v dalším vydání časopisu Noviny&Novinky.

Informační kampaň „Masaryčka spojuje“ odstartovala v září minulého roku sérií debatních večerů v Centru architektury a městského plánování. Odborníci z řad akademiků a zástupců soukromého i veřejného sektoru představili vybraná témata související s projektem. „Přednášky například ukázaly, jak se k revitalizaci železničních brownfieldů staví Londýn, Vídeň či Oslo a jaké řešení nabízí architektonický návrh pro Masaryčku, nebo jak kvalitní veřejný prostor přispívá ke spokojenému životu obyvatel,“ doplnil Petr Návrat ze společnosti ONplan, která debaty organizovala.

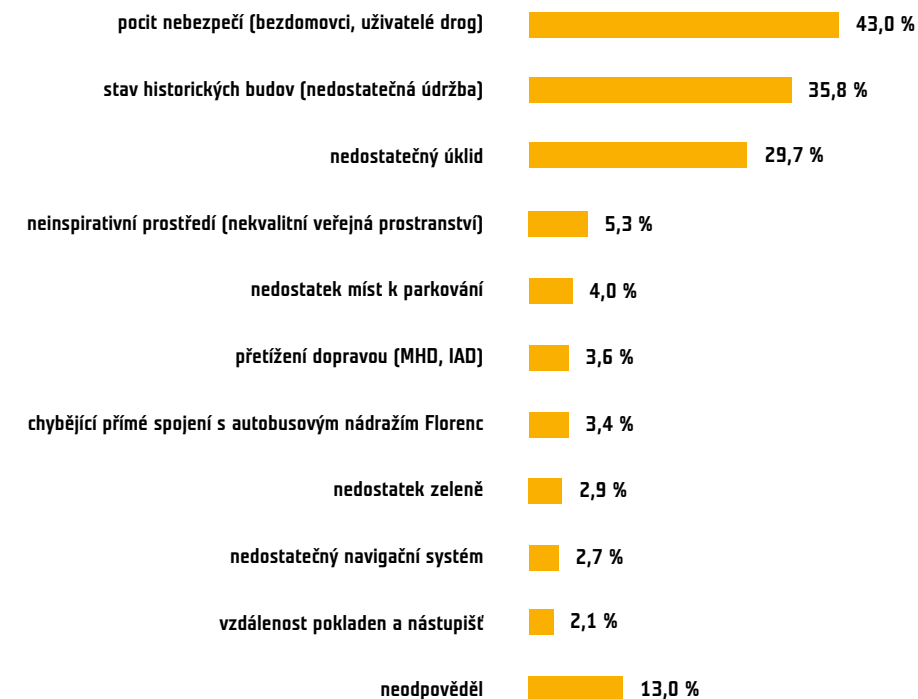
Na debatní večery navázala panelová výstava u Masarykova nádraží. Zde mohli návštěvníci diskutovat se zástupci investora Penta Real Estate a také zástupci architektů a projektantů. Současně s výstavou začala konzultace návrhu revitalizace Masarykova nádraží a jeho okolí. Pražané měli možnost vyjádřit se k návrhu od 22. října do 9. prosince minulého roku. Na závěr konzultací proběhlo sociologické šetření na 525 obyvatelích metropole. Šetření se dotýkalo nejčastěji zmiňovaných témat v předchozích diskusích a zjištění názoru veřejnosti na architektonické řešení londýnského studia.

Revitalisierung des Masaryk-Bahnhofs – die Prager reden mit

Den Masaryk-Bahnhof und seine Umgebung erwartet in den nächsten Jahren eine gründliche Umgestaltung. In Nähe der Gleisanlage soll ein Projekt des Londoner Studios Zaha Hadid Architects entstehen, das den städtebaulichen und architektonischen Entwurf des revitalisierten Geländes für den Investor, die Firma

Penta Real Estate, erstellt hat. Über das Vorhaben informiert die 2018 angelaufene Kampagne „Masaryčka spojuje“ (Der Masaryk-Bahnhof verbindet). An der Diskussion über die Zukunft des Bahnhofs kann sich seit Herbst auch die Öffentlichkeit beteiligen.

„Co jsou podle vás největší problémy současného stavu území Masarykova nádraží?“

Zdroj: šetření IPSOS s.r.o., leden 2019, n=525

Jak bude vypadat nová Masaryčka?

22. května 2019
Divadlo Archa

Přijďte se seznámit s návrhem nové podoby Masarykova nádraží a jeho okolí. Dozvíte se, jak se veřejnost mohla do projektu zapojit a jak hodnotí současný stav území. Představeny budou také změny v projektu provedené na základě konzultace návrhu s Pražany.

Více informací již brzy na webových stránkách www.masaryckaspojuje.cz

AFI KARLÍN BUTTERFLY

text: Kateřina Černá, foto: Kateřina Němcová

Vertikální zahrady od Josefa Němce

Největší vertikální zahradou ve střední Evropě je nová futuristická budova AFI Karlín – Butterfly. Společnost Němec ji osázela neuvěřitelnými 41 000 kusy rostlin, ze kterých v konečné fázi vzniklo 584 malých zahrad. Celkově na ploše 1500 m²! Unikátní tvar budovy vznikl pod rukama renomovaného architekta Davida R. Chisholma ze studia CMC ARCHITECTS a zasloužil si stejně tak výjimečný kabát. Pro budovu byly inspirací dva protikladné fenomény – historické strojírenské továrny Karlína a zelený vrch Vítkova. A právě tyto dvě dimenze v sobě AFI Karlín – Butterfly spojuje v podobě bohatě vypracovaných detailů fasád a vertikálních harmonických zahrad. „Pokrýt fasádu zahradou pro nás bylo v našich klimatických podmínkách velkou výzvou. Vertikální zahrady jsou živý organismus, v průběhu času se vyvíjejí a právě v tom je jejich kouzlo a krása. Každý rok vypadají jinak. Jsou bohatší, košatější, vytvoří souvislé zelené pásy,“ uvádí Josef Němec, majitel stejnojmenné společnosti, která má s realizací vertikálních zahrad četné tuzemské i zahraniční zkušenosti.

Vypadá to, že se zelená architektura postupně stává bezpodmínečnou součástí rozvoje měst, které jsou stále intenzivněji vystavovány mnoha nepříznivým vlivům – nejen co do počasí, ale i co do hluku a prachu. Rostliny toto umí efektivně zmírnit. V letních měsících totiž odpařují velké množství vody a vlhký vzduch se následně hůře otepluje. Velkou výhodou je také vysoká schopnost pohlcovat hluk. O unikátním vzhledu nemusí být vůbec řeč. Vertikální zahrady jsou ideálním řešením, jak ve městech zvýšit počet zelených ploch, a zazelenit tak místa, kde je obtížné či vůbec není možné vybudovat nové parky či vysázet stromy.

Vertikale Gärten von Josef Němec

Das neue futuristische Gebäude AFI Karlín – Butterfly ist der größte vertikale Garten in Mitteleuropa. Die Firma Němec hat es mit der unglaublichen Anzahl von 41 000 Pflanzen auf einer Gesamtfläche von 1 500 m² bepflanzt. „Es sieht ganz so aus, dass die grüne Architektur nach und nach zu einem unverzichtbaren Bestandteil für die Entwicklung von Städten wird, die immer stärker mannigfaltigen negativen Einflüssen ausgesetzt sind, welche gerade Pflanzen effektiv abzuschwächen vermögen“, erklärt Josef Němec, Inhaber der gleichnamigen Firma, die mit der Realisierung vertikaler Gärten umfangreiche Erfahrungen aus dem In- und Ausland hat.

STAVBA ČTVRTSTOLETÍ

text: Barbora Vojtová

Rozhovor s Petrou Miškejovou o Stavbě čtvrtstoletí. Projekt byl původně její doktorandskou prací na ČVUT v Praze. Díky jeho velkému potenciálu se ale velmi rychle osamostatnil, získal řadu významných podporovatelů z řad osobností i odborných institucí, a tím mu narostla křídla. Původní formát se míjel s aktuální potřebou oboru, uvnitř kterého je zjevné přesycení akcemi, a o to větší dluh má směrem k obecné veřejnosti. Přitom výsledky tohoto oboru se dotýkají prakticky každého z nás a jsou bezpochyby důvodem k hrdosti.

O co se jedná a co je smyslem projektu?

Hlavní náplní projektu v jeho současné podobě je systematická dokumentace českého stavitelství a architektury v uplynulém čtvrtstoletí, zmapování všeho, co se povedlo za dobu vzniku nové České republiky postavit, přestavět či zrekonstruovat. Jde nám v něm o vybudování obsáhlé databáze těchto objektů využitelné pro jejich další vytěžení. Cílem této činnosti je pomoci zlepšit opravdu nezasloužené negativní mediální obraz oboru stavitelství u naší veřejnosti.

Pro koho je projekt určený?

Intenzivně spolupracujeme se všemi, kdo se zúčastňují stavebního procesu, což je investor, autor, dodavatel, uživatel stavby. Společně pracujeme na vytěžení archivů jejich práce, ve kterých je uložena ohromná a nevyužitá hodnota dokumentující současnou úroveň mistrovských realizací, které jsou třeba i další staletí dokladem schopností společnosti. Zároveň máme zájem tyto hodnoty představit poutavou formou široké veřejnosti a opět pozvednout prestiž oboru.

Jaká je časová osa projektu?

Od konce minulého roku intenzivně pracujeme na databázi a hlásí se nám velmi zajímavé stavby. Některé jsou všem důvěrně známé, jiné jsou veřejnosti dosud skryté, přitom se často jedná o špičkově odvedené dílo. Přihlášky staveb nabíráme průběžně, ale termíny, se kterými pracujeme, zajistí přihlášené stavbě účast ve výstupech projektu. Nyní je velmi aktuální a populární zapsat se co nejdříve a zúčastnit se odborné ankety. Následovat budou krásné i naučné publikace, putovní výstavy v ČR i ve světě, komentované prohlídky i připravovaný televizní cyklus. Celé je to rozfázováno zhruba na tři roky.

Co přináší stavitelství a architektura společnosti?

Stavitelství je nedílnou součástí veřejného i soukromého života člověka. Dokumentuje úroveň našeho myšlení a našich potřeb, žádná stavba se nestaví samoúčelně. Například v sektoru developmentu je dobře patrný rychlý vývoj. První moderní administrativní budovy v 90. letech dnes procházejí totální rekonstrukcí, protože už téměř v ničem nesplňují aktuální požadavky. Jinde zase vidíme mecenášské počiny při obnovách místních památek. Jsou také stavby, které jsou pro toto sledované období zcela nové – velmi často svázané s dalšími obory, zejména IT. Rádi bychom ukázali, že český stavitel je zkrátka v tomto zajímavém oboru ohromně konkurenceschopný.

Pokračování v příštím čísle. Více informací na www.stavbactvrtstoleti.cz

VIERTELJAHRHUNDERT-BAU

Ein Gespräch mit Petra Miškejová über den Vierteljahrhundert-Bau. Das Projekt war ursprünglich ihre Doktorarbeit an der Tschechischen Technischen Hochschule in Prag. Letztendlich stellte sich aber heraus, dass seine tatsächliche Realisierung mehr als wünschenswert ist. Sein Hauptanliegen besteht nämlich in einer systematischen Dokumentierung des tschechischen Bauwesens und der Architektur im zurückliegenden Vierteljahrhundert, der Erfassung von allem, was seit Entstehung der neuen Tschechischen Republik errichtet, umgebaut oder saniert worden ist. Es geht um die Schaffung einer umfangreichen Datenbank dieser Objekte, die für weitere Auswertungen genutzt werden kann. Ein weiteres Ziel ist die Aufbesserung des unverdient negativen Medienbildes des Bauwesens in der tschechischen Öffentlichkeit.

Naši hrdinové.

Lidé, kteří zvedají energii společnosti nahoru.

Unsere Helden.

Leute, die die Energie der Gesellschaft erheben.

HANA RITTSTEINOVÁ

text: Kateřina Černá, foto: Karín Zadrick

Za zdí z červených cihel v domku, který má ve znaku meloun a ve své historii mimo jiné příběh nevěstince, najdete dámu, která pomohla na svět tolika dětem, že by z nich bylo pěkné okresní město. Naše setkání s Hanou Rittsteinovou se úplně náhodou uskutečnilo v den, kdy před pětáctyřiceti lety pomohla na svět prvnímu miminku. V porodní knize se dočtete, že to byl chlapec. Za ta léta u Apolináře paní Haně zběhly vlasy a prošlo jí rukama mnoho novorozeňat. Do své práce vložila nejen profesionalitu, ale i srdce, a několik dekád tak spoluutvářela charakter porodnické kliniky.

Jak jste si vybrala obor, kterému jste se věnovala celý profesní život?

Obor porodní asistentka v době, kdy jsem jej studovala, byl nazýván ženská sestra. Líbil se mi proto, že není jen o smutku, nemoci, ale vyvažuje jej stránka porodnická. I když i ta dokáže být někdy velmi smutná.

Vyzařuje z vás klid a moudrost. Jak se sama na sebe díváte s odstupem?

Jako mladá jsem si myslela, že můžu spasit svět a vždy jsem se snažila pomoci tam, kde to šlo, bohužel někdy i za cenu svého zdraví. Ale myslím si, že jsem měla v životě štěstí. Vždy když přišlo něco opravdu špatného, tak se to zase za čas vyrovnalo něčím krásným.

Nominace a ocenění v soutěži Sestra roku vás muselo těšit...

Ano, brala jsem to tak, že jsem nominována nejen současnými kolegy, ale i těmi, co už nejsou mezi námi a těmi, co mi prošli rukama.

Jaké byly pro vás nejsilnější okamžiky u Apolináře?

První byl, když se nám díky vedení kliniky a nemocnice podařilo získat klinickou psycholožku. Trápilo nás, že pro ženy, které potratily ve vysokém stadiu těhotenství nebo se jim narodilo mrtvé dítě, není žádná opora. Zjistili jsme, že ne všechny chtějí co nejdříve domů, ale raději chtějí zůstat v nemocnici, aby se stihly vypovídat z toho, jak velká životní tragédie to pro ně je. A byly to taky takové jakoby zdánlivé maličkosti, když se vás na porodním sále třeba maminka zeptá, jak se jmenujete, a pojmenuje své dítě po vás. To je neuvěřitelný zážitek. Obrovským zážitkem je také to, když z drobounkých, těžce nezralých dětí sestřičky na neonatologii vypečují miminko k pěknému životu.

A nejsilnější momenty v soukromí?

To je asi jako u každého, kdo má rodinu, hodně jich je spojeno s dětmi. Pokud bych ale měla říct, co by se mi vybavilo na smrtelné posteli, tak to jsou zážitky, o kterých jsem si nemyslela, že je někdy budu mít. Například jsem si jako dítě nemyslela, že budu patřit k těm lidem, co jezdí autem. Také jsem si nemyslela, že uvidím velrybu mávnout ocasem...

Čím byste byla ráda v příštím životě?

Možná právě tou velrybou. O tomhle jsem přemýšlela, když jsem sloužila a volali mi, že umřel můj dědeček. Zrovna v tu chvíli se narodil chlapec a já si řekla, že se možná převtělil do něj. Když pak umřela moje babička, tak se v ten moment u nás narodila holčička...

Stále vyučujete, jak vnímáte dnešní mladou generaci?

Myslím, že to dnešní mladí lidé mají těžké. Mají spoustu informací a myslím, že se musejí daleko více všeho bát. Nevím, jak bych si já v tom věku poradila s tolika informacemi. My jsme se tolik netrápili ani konzumními věcmi. Dnešní mladí lidé mají spoustu lákadel a možností. Překvapuje mne i fakt, jak jsou sami na sebe citliví. Mají vysokoškolské vzdělání, ale většina z mladých sester chce pracovat jen na zkrácený úvazek. Chtějí pečovat o ženy, ale ne za cenu ztráty soukromí nebo zdraví. Většina z nich žije u rodičů.

Dokážou si vážit sami sebe, cítí se jedineční...

Všichni jsme jedineční. Po každém z nás zůstává stopa a neměli bychom si myslet, že jsme nahraditelní. To vám může velice ublížit, pokud si myslíte, že vás mohou snadno nahradit.

Emeritní vrchní sestra Gynekologicko-porodnické kliniky 1. lékařské fakulty University Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Hana Rittsteinová je také spoluautorkou myšlenky Dne nedonošených dětí, v roce 2002 na zahradě porodnice zorganizovala první setkání dětí narozených s extrémně nízkou porodní hmotností, jejich rodičů, přátel a zdravotnického personálu. Dnes se taková setkání konají každoročně po celé České republice.

Hana Rittsteinová ist emeritierte Oberschwester der Klinik für Gynäkologie und Geburtshilfe der 1. Medizinischen Fakultät der Karls-Universität und des Allgemeinen Universitätsklinikums in Prag. Gleichzeitig ist sie Mitautorin der Idee des „Frühgeborenen-Tages“, wobei sie 2002 im Garten der Geburtsklinik das erste Treffen Frühgeborener mit extrem niedrigem Geburtsgewicht, ihrer Eltern, Freunde und medizinischen Personals organisiert hat. Heute finden solche Treffen jährlich in der gesamten Tschechischen Republik statt. An der Prager Klinik „U Apolináře“ ist sie 45 Jahre tätig. Zwar wurde ihr Haar mit der Zeit weiß, dafür hat sie zahllose Neugeborene in den Armen gehalten. Ihre Arbeit hat sie stets höchst professionell, aber vor allem mit viel Herz ausgeübt. Sie ist die nächste „Heldin“, mit der wir im Rahmen unserer regelmäßigen Rubrik gesprochen haben.

Die komplette Übersetzung finden Sie auf der Webseite www.novinyanovinky.cz/de/

Podlahy tak osobité a přirozené,
že vám zůstanou na celý život.

Společnost byla založena s cílem opatřit jakýkoli interiér kvalitní podlahou. Díky školeným odborníkům a dlouholetým zkušenostem z praxe jsme nyní schopni zajistit kompletní servis od poradenství po celkovou realizaci projektu.

Jako jedni z mála také nabízíme vlastní možnosti povrchových úprav a originální barevnou škálu, kterou jsme si nechali navrhnout na míru našim zákazníkům profesionálními designéry.

Showroom
Praha 1, ulice Na Florenci 7–9
www.infloor.cz
info@infloor.cz

#1n floor
PODLAHY

Nejlepší vizitkou je dobře odvedená práce.

KOMERČNÍ PREZENTACE
INZERCE

ZMRZLINOVÝ CATERING

text: Barbora Vojtová

S prvními jarními paprsky roste chuť na dobroty, které jsme si přes zimu příliš nedopřávali. Osvěžující koktejly, ledová káva a zmrzlina – požitek, který od dětství provází náš život. Každoročně v o něco více rozmanitých chutích, barvách a kombinacích, které by nás vlastně ani nenapadly. Zmrzlina zkrátka prošla od revoluce zásadními změnami – nejen co do podoby, výroby, ale také servisu, který v souvislosti s ní můžeme využít. Mraženou pochoutku si totiž můžete objednat také přímo domů či do svého podniku.

Díky zmrzlinovému cateringu Moje-Zmrzlina.cz si můžete užívat klasické i speciální druhy gelata, které vychází z poctivých tradičních italských receptů. Veškerá výroba probíhá ručně a bez jakýchkoli přidaných konzervantů, zkrátka pouze z přírodních surovin a s viditelnými kusy použitých ingrediencí. Služeb cateringu na pravidelné bázi s oblibou využívají hotely a restaurace, ale i podniky zaměřené na vegetariánské a veganské pokrmy, protože si kromě smetanových druhů můžete objednat i druhy čistě ovocné. V letních měsících lze vybírat z téměř padesáti druhů ve vaničkách o velikosti 2,5 litru. Cateringová služba Moje-Zmrzlina.cz zajišťuje nejen zmrzlinu, ale v případě zájmu také mrazicí box a speciální zmrzlinářku v podobě stylově oblečené hostesky. Překvapte své hosty nebo přátele neobvyklými příchutěmi, jako je například laskonková, slaný karamel, malaga, dolce latte, íránská pistácie či s příchutí prosecca! A pokud milujete asijský styl, pak by vaší pozornosti neměly uniknout ani takové kombinace jako mango se zázvorem nebo čokoláda s chilli. První příčku v celoroční oblíbenosti zaujímají zmrzlina s příchutí perníku a letošní novinkou je šťavnatá liči. **Více informací na: info@moje-zmrzlina.cz nebo www.moje-zmrzlina.cz**

EIS-CATERING

Das Eis-Catering Moje-Zmrzlina.cz bietet klassische und spezielle Gelato-Sorten, die auf soliden traditionellen italienischen Rezepten beruhen. Die gesamte Herstellung erfolgt manuell, ohne jegliche Konservierungsmittel, ausschließlich aus natürlichen Zutaten und mit sichtbaren Stücken der verwendeten Ingredienzien. In den Sommermonaten kann aus fast fünfzig Sorten in 2,5 l-Packungen gewählt werden. Der Catering-Service Moje-Zmrzlina.cz liefert nicht nur Eis, sondern stellt auch eine Kühltheke und geschultes Personal in Gestalt einer stylish gekleideten Hostess bereit. Weitere Informationen unter: moje-zmrzlina.cz

FAnn

BEAUTY ATELIER

text: Kateřina Černá

Pravidelně pro vás v Praze a Berlíně hledáme výjimečná místa, která stojí za to navštívit. Pokud jste příznivcem jedinečných konceptů ve světě péče a vůní, rozhodně nesmíte minout FANN BEAUTY ATELIER na Jungmannově náměstí. Vzniklo zde unikátní místo, které je netradičním spojením konceptu storu s klasickou parfumerií a kde najdete trendy značky, které jsou ve světě k dostání právě v beauty koncept storech. Tentokrát jsme se ovšem zaměřili na exkluzivní koutek s produkty Made in Czechoslovakia.

Regelmäßig suchen wir für Sie in Prag und Berlin besondere Orte, die einen Besuch wert sind. Wenn Sie Fan einzigartiger Konzepte in der Welt der Pflege und Düfte sind, sollten Sie sich das FANN BEAUTY ATELIER am Jungmannovo náměstí keinesfalls entgehen lassen. Wir haben uns auf den exklusiven Bereich mit Produkten Made in Czechoslovakia konzentriert.

A.LAB.- Alchemist laboratory
Kromě magických vůní a neobvyklých textur učaruje A.LAB příběhem Zlaté Prahy, pověstné kolébky alchymie a geometrie, který se odráží na obalech i v samotné duši této značky.

BODYBE Scrub je kávový peeling, který je vyroben z čistě přírodních látek s velkým množstvím vitaminů, hydratačních látek a antioxidantů.

COCOES Česká zkrášlující a hýčkájící kosmetika z bio kokosového oleje popírá názor, že elegantní a stylová kosmetika nemůže být přirozená a přírodní.

MYLO Slovenská ručně vyráběná kosmetika inspirovaná přírodou spojuje sílu jednotlivých ingrediencí tak, aby dodala pokožce potřebnou péči a zbytečně ji nezatěžovala syntetickými látkami.

SMYSSLY Kvalitní přírodní ingredience jsou základem všech pečujících produktů SMYSSLY. Ve svých výrobcích spojují pozitivní účinky mletých perel a hydrolyzovaného hedvábí s vybranými oleji.

MALINNA Filozofií slovenské organické kosmetiky MALINNA® je s co nejmenším množstvím produktů pokrýt co nejvíce potřeb organismu, tak aby byl zdravý a krásný.

ZÁJMY PODNIKATELŮ V PRAZE 1 HÁJÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA PRAHA 1

Hospodářská komora Praha 1 (HKP1) je součástí Hospodářské komory ČR a působí na základě zákona jako její územní složka, která sdružuje podnikající subjekty se sídlem nebo podnikatelským zájmem na území Prahy 1. V současnosti hájí zájmy více než tří stovek členů s cílem usnadňovat jejich podnikání. Vedle komunikace se samosprávami a úřady, poradenských a konzultačních služeb, vydávání odborných stanovisek, organizace vzdělávací činnosti a podpory podnikatelských aktivit se HKP1 podílí i na realizaci konkrétních projektů. Příkladem je revitalizace Revoluční ulice, která se radikálně změní a stane místem odpovídajícím svému významu, a logicky i zajímavějším pro podnikatele. Povrchy budou rekonstruovány, rozšířen novoměstský chodník, na staroměstské straně vyrostou stromořadí. Podobným projektem je goflorenc, tedy rekonstrukce ulice Na Poříčí a přilehlých ulic. HKP1 podporuje aktivitu místních vlastníků domů a podnikatelů. Cílem je zklidnění dopravy, vytvoření většího podílu ploch pro pěší a jejich úprava či doplnění zeleně a mobiliáře v lokalitě, která je spojnici dvou stanic metra B Náměstí Republiky a Florenc. „Kromě lokálních projektů se zaměřujeme i na usnadnění podnikání pomocí nových technologií. Téměř hotová již je aplikace, která ulehčí provozovatelům restaurací při obnovování povolení jejich předzahrádek. Jde o pilotní projekt větší aplikace, která bude například upozorňovat podnikatele na nejruznější dopravní omezení v jejich lokalitě,“ řekl místopředseda HKP1 Filip Dvořák.

WIRTSCHAFTSKAMMER VERTRITT INTERESSEN DER UNTERNEHMER IN PRAG 1

Die Wirtschaftskammer Prag 1 vereint Subjekte mit Sitz oder Geschäftsinteresse auf dem Territorium des Stadtbezirks Prag 1. Aktuell vertritt sie die Interessen von über 300 Mitgliedern. Neben der Kommunikation mit Behörden, Beratungs- und Weiterbildungsdienstleistungen beteiligt sie sich an der Umsetzung konkreter Projekte. Beispiele sind die Revitalisierung der Straße Revoluční oder das Projekt goflorenc, d. h. die Neugestaltung der Straße Na Poříčí und ihrer Umgebung. Darüber hinaus befasst sie sich mit der Erleichterung gewerblicher Aktivitäten unter Nutzung neuer Technologien.

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA PRAHA 1

Vodičkova 32, Praha 1, tel.: +420 724 033 603, info@hkpraha1.cz
Více informací najdete: www.hkpraha1.cz

Možnost ovlivnit
legislativu

Přímá podpora
byznysu

Záštita Vašich akcí
ze strany HK ČR

Účast v pracovních
a odborných skupinách

Dáváme betonu duši.

Gravelli

Showroom a výroba

Pod Harfou 3, Praha 9, 190 00

www.gravelli.com

Všemi smysly

Co se děje

Mit allen Sinnen

Was ist los

ME TOO / TOO ME

9. dubna proběhne v Art&Event Gallery v Černé labuti vernisáž výstavy ME TOO / TOO ME. Autorem obrazů je Dan Trantina – absolvent Ateliéru monumentální malby prof. Načeradského. Hlavní motiv výstavy se týká Danových malířských úvah o Mar-su. Kurátorem se stal Martin Dostál. Výstava potrvá do 9. června.

ME TOO / TOO ME

Am 9. April findet in der Art&Event Gallery im Haus Černá labuť eine Vernissage zur Ausstellung ME TOO / TOO ME statt. Autor der Bilder ist Dan Trantina – Absolvent des Ateliers für Monumentalmalerei von Prof. Načeradský. Das Hauptmotiv der Ausstellung betrifft Dans malerische Betrachtungen des Mars. Kurator ist Martin Dostál. Die Ausstellung dauert bis 9. Juni.

Pojďte slavit s námi!

Výročí dvaceti let domu Černá labuť je důvodem k oslavě. Připravujeme pro vás soutěž o narozeninový art brunch pro deset partnerských párů. Ten bude servírován 19. května v Art Gallery Černá labuť za účasti autora aktuální výstavy Dana Trantina. Čeká na vás vybraná gastronomie, umělecky laděný dárek a jedinečný výhled na Prahu v prostoru s rukopisem Evy Jiříčné. Více informací již brzy na našich webových stránkách a Facebooku: www.cernalabut.cz.

Feiern Sie mit!

20 Jahre Černá labuť ist ein Grund zum Feiern. Dazu bereiten wir einen Wettbewerb um einen Geburtstags-Art-Brunch für 10 Paare vor, der am 19. Mai in der Art Gallery Černá labuť in Beisein des Autors der aktuellen Ausstellung Dan Trantin serviert wird. Es erwartet Sie ausgewählte Gastronomie, ein Geschenk mit künstlerischem Touch und ein einzigartiger Blick auf Prag in einem Raum, der die Handschrift von Eva Jiříčná trägt. Weitere Informationen gibt es schon bald auf unserer Webseite sowie auf Fcb: www.cernalabut.cz.

Matoušovy pašije

Collegium & Collegium vocale 1704, pražský barokní orchestr a vokální soubor vedený cembalistou a dirigentem Václavem Luksem, vystoupí 9. dubna od 19.30 v pražském Rudolfinu. Představí Bachovy Matoušovy pašije, které patří nejen k vrcholům německé barokní hudby, ale představují jeden z nejzásadnějších milníků evropské hudby vůbec. Legendárním uvedením tohoto díla Felixem Mendelssohnem-Bartholdym v roce 1829 byla zahájena renesance zájmu o hudbu lipského kantora. Již téměř po dvě staletí platí toto obdivuhodné dílo za nej-skvělejší příklad dokonalé hudební krásy. Nechte si ujít toto stěžejní dílo v podání mezinárodně uznávaného českého uskupení. Více na: www.collegium1704.com.

Matthäus-Passion

Das Collegium & Collegium vocale 1704 – ein Prager Barockorchester und Vokalensemble unter der Leitung des Cembalisten und Dirigenten Václav Luks – tritt am 9. April ab 19.30 Uhr im Prager Rudolfinum auf. Präsentiert wird Bachs Matthäus-Passion, die nicht nur zu den Höhepunkten deutscher Barockmusik gehört, sondern einen der wichtigsten Meilensteine der europäischen Musik überhaupt darstellt. Die legendäre Aufführung dieses Werks unter Felix Mendelssohn-Bartholdy im Jahr 1829 leitete eine Renaissance des Interesses an der Musik des Leipziger Kantors ein. Seit nunmehr fast zwei Jahrhunderten gilt dieses bewunderungswürdige Werk als hervorragendstes Beispiel perfekter musikalischer Schönheit. Lassen Sie sich dieses bedeutende Werk in der Darbietung eines international anerkannten tschechischen Ensembles keinesfalls entgehen! Weitere Informationen unter: www.collegium1704.com.

Punčochář otevírá U Matěje

Nadaný a mediálně známý chef Jan Punčochář otevírá svůj vlastní podnik. Oblíbený český šéfkuchař s řadou zahraničních zkušeností se konečně dočkal své vlastní restaurace, kam s ním jde většina kuchařského týmu z Grand Cru, kde působil čtyři a půl roku. Podnik s názvem U Matěje v Praze 6 otevře dveře svým prvním návštěvníkům v průběhu letošního dubna. Kulinární příznivci se mohou těšit na českou moderní kuchyni i tradiční recepty se svěžím šmrncem. Pípou poteče tankové plzeňské pivo, nápojový lístek zpestří jednoduché koktejly a pálenka od mistra destilátéra Václava Šitnera. V létě bude zpřístupněna také druhá, finediningová část restaurace. Ta poskytne prostor luxusní moderní gastronomii s důrazem na českou a rakouskou kuchyni. „Odcházím za svým dlouholetým snem. Vždycky jsem chtěl mít svůj podnik na vlastní triko, kde bude vše stoprocentně po mém,“ uvádí talentovaný Punčochář.

Punčochář eröffnet „U Matěje“

Der gebaute und medial bekannte Küchenmeister Jan Punčochář eröffnet ein eigenes Lokal. Der beliebte tschechische Chefkoch mit etlicher Auslandserfahrung hat nun endlich ein eigenes Restaurant, in das ihn die Mehrheit des Kochteams vom Grand Cru, wo er viereinhalb Jahre tätig war, begleitet. Das Lokal mit dem Namen „U Matěje“ in Prag 6 öffnet im April dieses Jahres seine Pforten für die ersten Gäste. Fans kulinarischer Köstlichkeiten dürfen sich auf tschechische moderne Küche und traditionelle Rezepte mit neuem Pfiff freuen. Gezupft wird Pilsner Bier, für Vielfalt auf der Getränkekarte sorgen einfache Cocktails und Brantwein des Destillateur-Meisters Václav Šitner. Ab Sommer wird auch ein zweiter, sog. Fine-Dining-Bereich, des Restaurants für Gäste zugänglich gemacht. Dieser bietet Raum für moderne Luxusgastronomie unter Akzentuierung tschechischer und österreichischer Küche. „Ich gehe, um meinen langjährigen Traum zu verwirklichen. Ich wollte immer auf eigenen Füßen stehen, mit einem eigenen Lokal, wo alles 100 % nach meinen Vorstellungen läuft“, erklärt der talentierte Punčochář.

VABALI SPA

Potřebuješ zklidnit v hektickém velkoměstě? Nevíš, co s načatým večerem? Ujel ti v Berlíně vlak? Pak navštiv jedny z nejhezčích lázní v Berlíně – Vabali Spa. Pouze pět set metrů od Hlavního nádraží se na ploše 20 000 metrů čtverečních nachází magické místo v bývalém zámeckém parku, postavené ve stylu vesnice na Bali. Jedenáct saun, různé bazény, odpočinkové zóny uvnitř i venku, vodní postele, meditační ceremonie, masáže a k tomu zdravá wellfit restaurace nebo speciální asijská kuchyně. Otevřeno denně od 9–24 hod. Více info: www.vabali.de

VABALI SPA

Möchtest Du im hektischen Großstadt-treiben zur Ruhe kommen? Weißt Du nichts mit dem angebrochenen Abend anzufangen? Ist Dir in Berlin der Zug vor der Nase weggefahren? Dann besuche eine der schönsten Wellness-Landschaften der Stadt – das Vabali Spa! Nur 500 Meter vom Hauptbahnhof entfernt erschließt sich auf einer Fläche von 20 000 Quadratmetern ein magischer Ort, in einem ehemaligen Schlosspark, der einem kleinen balinesischen Dorf gleicht. 11 Saunen, verschiedene Pools, Ruhezonen auch im Freien, Wasserbetten, Meditationszeremonien, Massagen und dazu ein gesundes Wellfit-Restaurant oder spezielle asiatische Gastronomie. Täglich geöffnet 9–24 Uhr. Weitere Informationen: www.vabali.de

Zážitková Layla

Uprostřed městské čtvrti Kreuzberg v Berlíně otvírá zcestovalý kosmopolita a vynikající izraelský kuchař Meir Adoni svou novou restauraci LAYLA, nabízející tradiční kuchyni Středního východu, která láká vůněmi, ingrediencemi a postupy z celého světa. V jeho nezaměnitelném kuchařském stylu se snoubí Evropa s Blízkým východem, to vše je navíc propojeno s jeho marockými kořeny. Meir Adoni nasbíral bohaté zkušenosti v kuchyních v Sydney, v Paříži a také v restauraci Noma v Kodani. Jeho restaurace v Tel Avivu (Blue-sky, Lumina) a v New Yorku (Nur) sklízely dosud samou chválou a těší se výborné pověsti po celém světě. Na jídelníčku najdete mimo jiné jídla, jako je smažené filé z uzeneho pstruha, baklažánové carpaccio nebo známý jemenský chléb. Nápojový lístek pak také nabízí výběr prvotřídních vín z proslulých ekologických vinic v Evropě i na Blízkém východě. Layla je nejen restaurace, ale také zážitek.

Erlebnisrestaurant Layla

Mitten in Berlin Kreuzberg eröffnet der weitgereiste Kosmopolit und israelische Starkoch Meir Adoni sein neues Restaurant LAYLA mit traditioneller Küche des Mittleren Ostens, Aromen, Zutaten und Techniken aus aller Welt. Sein unverkennbarer Kochstil ist eine Begegnung zwischen Europa und dem Nahen Osten, gepaart mit seinen marokkanischen Wurzeln. Meir Adoni sammelte in Küchen in Sydney, Paris und auch im Noma in Kopenhagen weitreichende Erfahrungen. Seine Restaurants in Tel Aviv (Bluesky, Lumina) und New York (Nur) ernteten bereits Lobeshymnen und genießen weltweit einen ausgezeichneten Ruf. Auf der Speisekarte finden sich unter anderem Gerichte wie geräucherte Forellenkrapfen, Auberginen-Carpaccio oder das berühmte Jemenbrot. Eine erstklassige Weinauswahl von namhaften Bio-Gütern Europas und des Nahen Ostens ergänzt die Getränkekarte. Layla ist nicht nur ein Restaurant, sondern auch ein Erlebnis.

Šímová cesta k vysoké hře

Od 19. dubna se začne ve Valdštejnské jízdárně pod Pražským hradem odehrávat „vysoká umělecká hra“ – konkrétně výstava s názvem Cesta k vysoké hře. Půjde zejména o představení děl českého malíře Josefa Šímy, který je považován za zásadní osobnost evropského moderního malířství. Výstava odkryje Šimovu ranou tvorbu od brněnských počátků do jeho setkání s básníky legendární francouzské skupiny Vysoká hra. Vzhledem k tomu, že Šíma žil téměř 50 let v Paříži, byl touto skupinou silně ovlivněn a v období 1929–1931 se dokonce stal hlavním výtvarníkem skupiny, jejíž členové – básníci se zabývali právě interpretací jeho tvorby. Vůbec poprvé jsou v Česku prezentována umělecká díla i dalších výtvarníků této skupiny. Výstavu si vzali pod křídla kurátoři Anna Pravdová a Petr Ingerle a vznikla ve spolupráci Národní galerie Praha s Moravskou galerií v Brně. Vysokou hru si můžete přijít „zahrát“ od úterý do neděle od 10 do 18 hod., ve středu do 20 hod. Více na: ngprague.cz

Šímas Weg zum großen Spiel

Am 19. April startet in der Wallenstein-Reithalle (Valdštejnská jízdárna) unterhalb der Prager Burg ein „großes Kunstspiel“ – konkret eine Ausstellung mit der Bezeichnung „Der Weg zum großen Spiel“. Dabei geht es insbesondere um die Präsentation von Werken des tschechischen Malers Josef Šíma, der als bedeutende Persönlichkeit der europäischen modernen Malerei gilt. Die Ausstellung erschließt sein frühes Schaffen von den Anfängen in Brünn bis zu seinem Treffen mit Dichtern der legendären französischen Künstlergruppe Le Grand Jeu. Da Šíma fast 50 Jahre lang in Paris lebte, wurde er stark von ihr beeinflusst und war 1929–1931 sogar wichtigster bildender Künstler der Gruppe, deren Mitglieder – Dichter sich mit der Interpretation seines Schaffens befassten. Die Kunstwerke auch weiterer Künstler dieser Gruppe werden jetzt erstmals in Tschechien vorgestellt. Kuratoren der Ausstellung sind Anna Pravdová und Petr Ingerle. Sie entstand in Zusammenarbeit der Nationalgalerie Prag mit der Mährischen Galerie in Brünn. Das „Große Spiel“ kann von Dienstag bis Sonntag 10 bis 18 Uhr und mittwochs bis 20 Uhr „gespielt“ werden. Weitere Informationen: ngprague.cz

JIRÍ HANKE / FOTOGRAFIE 1973–2018

Galerie hlavního města Prahy nabízí od 19. března do 18. srpna v Domě fotografie GHMP výstavu k 75. narozeninám dokumentaristy a fotografa Jiřího Hankeho. Jde o průřez jeho tvorbou, která se věnuje hlavně dlouhodobým a sociálně zaměřeným projektům. Všechny vystavené fotografické cykly jsou zpracované v klasické černobílé škále a reflektují autorovy osobní zkušenosti. Klíčovou část tvoří kolekce Pohledy z okna mého bytu, která obsahuje díla z let 1981–2003, čímž přináší dobová svědectví z každodenního života. Kurátorem je Josef Mucha. Více na: www.ghmp.cz. Dům fotografie GHMP, Revoluční 5, Praha 1

JIRÍ HANKE / FOTOGRAFIE 1973–2018

Die Galerie der Hauptstadt Prag veranstaltet vom 19. März bis 18. August in ihrem Haus der Fotografie eine Ausstellung zum 75. Geburtstag des Dokumentaristen und Fotografen Jiří Hanke. Es handelt sich um einen Querschnitt durch sein Schaffen, das sich vor allem mit langfristigen und sozial ausgerichteten Projekten befasst. Alle ausgestellten Fotozyklen sind in klassischer Schwarz-Weiß-Skala gehalten und reflektieren die persönlichen Erfahrungen des Autors. Den Hauptteil bildet die Kollektion Blicke aus dem Fenster meiner Wohnung, die Werke aus den Jahren 1981–2003 enthält und damit Zeitzeugnis über den Alltag ablegt. Kurator ist Josef Mucha. Weitere Informationen unter: www.ghmp.cz

HANAMI

Kde se nachází největší čínská zahrada v Evropě? Světe div se, v Berlíně. V části Marzahn na ploše 43 hektarů v Zahradách světa – Gärten der Welt, najdete deset druhů zahrad, například korejskou, z Bali, orientální, africkou, jihoamerickou, japonskou nebo italskou renesanční zahradu. 14. duben zde patří k nejoblíbenějším svátkům – Hanami v srdci Berlína! Tradiční tance, hudba, čajové ceremonie. Více info: www.gruen-berlin.de/gaerten-der-welt

Vielfältige Gärten

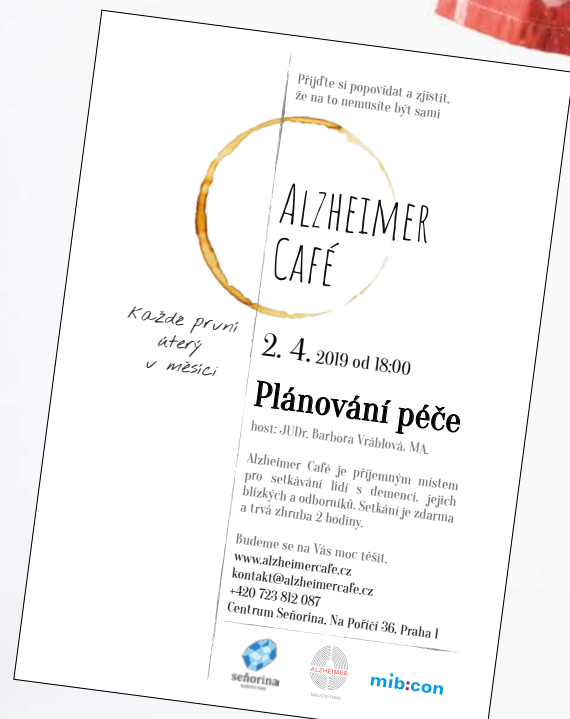
Wo befindet sich der größte chinesische Garten Europas? Oh Wunder, in Berlin! Konkret im Stadtbezirk Marzahn findet man auf einer Fläche von 43 ha in den Gärten der Welt 10 verschiedene Gärten, z. B. einen koreanischen, einen balinesischen, einen orientalischen, einen afrikanischen, einen südamerikanischen, einen japanischen und einen italienischen Renaissancegarten. Der 14. April zählt hier zu den beliebtesten Festtagen – Hanami im Herzen Berlins! Traditionelle Tänze, Musik, Teezeremonien. Weitere Informationen: www.gruen-berlin.de/gaerten-der-welt

#JDISEBODNOUT

text: Barbora Vojtová

Smyslem multižánrového projektu SEXPOSED je podpora prevence a zvýšení edukace o HIV prostřednictvím současného profesionálního vizuálního umění. Jde o propojení talentovaných umělců, současného umění vysoké úrovně a využití jeho emocionálního působení a síly ve prospěch upozornění na přetrvávající společenský problém. Významnou roli v tom hraje také „infiltrace“ umění a osvěty do veřejných míst. Ústřední motto #jdisebodnout odkazuje na pravidelné HIV testování. Pod stejným názvem vznikla umělecká díla, jež spojuje motiv lékařského pláště. Ty vytvořilo osmnáct českých renomovaných výtvarníků. Každý z nich opřel své dílo o koncept vztahující se k problematice spojené s AIDS a HIV. Projekt koordinuje česká umělkyně a kurátorka Veronika Drahotová.

Anliegen des Multi-Genre-Projekts SEXPOSED sind Unterstützung der Prävention und Verbesserung der Edukation über HIV mit Hilfe moderner, professioneller Visual-Kunst. Es handelt sich um die Zusammenführung talentierter Künstler und moderner Kunst auf hohem Niveau sowie die Nutzung ihrer emotionalen Wirkung und Kraft, um das Augenmerk auf ein anhaltendes gesellschaftliches Problem zu lenken. Eine bedeutende Rolle spielt dabei auch die „Infiltration“ von Kunst und Aufklärung an öffentliche Orte. Das zentrale Motto #jdisebodnout soll zu regelmäßigen HIV-Tests animieren. Unter der gleichen Bezeichnung entstanden Kunstwerke, die das Motiv des weißen Kittels verbindet. Sie stammen von 18 renommierten tschechischen bildenden Künstlern. Jeder von ihnen stützte sein Werk auf ein Konzept, das Bezug zur AIDS- und HIV-Problematik aufweist. Das Projekt wird von der tschechischen Künstlerin und Kuratorin Veronika Drahotová koordiniert.

KADEŘNICKÉ TRENDY

text: Barbora Vojtová

Mezinárodní síť kadeřnických salonů Toni&Guy působí na českém trhu více než sedmnáct let, své služby nabízí na třech místech v Praze a jednom v Bratislavě. Díky speciální akademii se salony Toni&Guy podílí na určování kadeřnických trendů po celém světě již více než pětadesát let.

Všichni kadeřníci jsou proškolení v Toni&Guy akademii v Londýně či v Praze. Jde o propracovaný systém vzdělávání, který vyniká zejména zacílením na precizní střihy – ať už jde o klasický, či kreativní přístup – a profesionální barvení. Školitelé následují nejnovější světové trendy, které v rámci akademie předávají. Tímto přístupem v podstatě spoluvytvářejí českou a slovenskou kadeřnickou scénu, kde hraje velkou roli důraz na kvalitu, nositelnost a variabilitu střihů.

„Naše každoroční kolekce silně rezonují s módním světem. Naši talentovaní stylisté vnášejí do svých střihů vliv nejnovějších módních trendů pro ženy i muže tak, aby vyhovovaly jejich individuálnímu autentickému stylu. Vzhledem k rozmanitým zkušenostem a mezinárodnímu zázemí dokážeme s klienty probrat jejich představy a vyplnit pak jejich rozmanité požadavky. Kromě například narovnávání vlasů či agáve kúry dokážeme i velmi flexibilně

vytvořit rychlé účesy nazvané Quick Hair Up,“ uvádí Kateřina Kubíčková, PR manažerka společnosti.

„Momentálně jsou na scéně inovace v podobě takzvaných demi-permanentních barev na vlasy – dlouhotrvající řešení, které zároveň pečuje o zdraví vlasů. Mezi dlouhodobě oblíbené barvicí techniky patří například Lumi Ombrage, Ultimate Blonde, Rooth Strech Ombrage, Balayage a další,“ dodává Kateřina.

Tým profesionálních kadeřníků v Toni&Guy hovoří německy, anglicky, rusky, čínsky, srbochorvatsky, či dokonce indicky. Nebojte se otevřít dveře jednoho z výjimečných salonů, kde můžete s klidem experimentovat nebo dát vaši ověřené klasice jiný rozměr, navíc v příjemném prostředí s doplňkovými službami.

Více info na: www.toniandguy.cz

FRISURENTRENDS

Die internationale Friseurkette Toni&Guy ist seit mehr als 17 Jahren auf dem tschechischen Markt vertreten und bietet ihre Dienstleistungen in drei Prager Salons an. Kunden aus Berlin erwartet ein Salon in der Charlottenburger Knesebeckstraße. Dank einer speziellen Aus- und Weiterbildungsakademie beteiligt sich Toni&Guy am Setzen von Frisurentrends in allen Ländern, wo die Marke in ihrer 55jährigen Geschichte Wurzeln geschlagen hat. Alle Friseure werden in einem ausgeklügelten Ausbildungssystem geschult, das insbesondere durch präzise Schnitte – egal ob klassisch oder kreativ – sowie professionelles Färben hervorsteht. Die jährlichen Toni&Guy-Kollektionen resonieren mit der Modewelt und sind so abgestimmt, dass sie dem individuellen authentischen Stil eines jeden Kunden Rechnung tragen.

TONI&GUY LONDON FASHION WEEK

Loving Hut

www.lovinghut.cz

JIŽ 7 POBOČEK V PRAZE

Černá labuť | Jugoslávská | Letná | OC Quadrio Budějovická | OC Nový Smíchov | OC Zličín

Mír, láska a harmonie mezi všemi bytostmi

Generace Y

Jaká je skutečně?

Generation Y

Wie ist sie wirklich?

MARKÉTA KRATOCHVÍLOVÁ & BOLD

text a foto: Karin Zadrick

V roce 2017 se Markéta Kratochvílová, oceňovaná designérka a nositelka ceny Czech Grand Design za nejlepší šperk roku 2017, rozhodla otevřít vlastní studio na pražské Letné. Chtěla vytvořit silný brand, pod kterým by vznikaly originální kolekce, jenž budou mít co říct i v globálním kontextu. Dnes je její inovativní design a koncept základem jejího úspěchu, sází vše na originalitu a autenticitu. Mezi nositelky jejích šperků se řadí známé osobnosti, jako například Sevdaliza, Katarzia, Yana Chervinska.

Její fundamentální inspirace se nachází někde hluboko v pravěku v objektech a fenoménech provázejících lidskou civilizaci a lidství jako takové od samého počátku. V těchto tajemných podnětech nachází univerzální pravdu o člověku, která nás provázela a vždy provázet bude. Pojítka s minulostí i budoucností, nikdy nemizící hodnoty a vzorce chování. Střet přírody a kultury. Svůj velký zájem potom kombinuje s jednotlivými aktuálními tématy, která rezonují v současné společnosti. Při výběru témat si klade otázky a vyjadřuje se k nim svojí tvorbou jako formou odpovědi.

Šperk je pro ni významnou neoddiskutovatelnou součástí kultivovanosti odívání a společenského chování, definující naše specifické já. Jak sama říká: „Potřebujeme se jím vyjádřit, dát ho jako dar, uzavřít jím slib, přihlásit se ke stylu, který nás vystihuje, nebo se prostě jen ozdobit. Ať mu dáme jakýkoli účel, vždy na sebe naváže náš jedinečný příběh. Je to předmět, skrz který vzpomínáte, sníte, dodáváte si sílu, milujete.“

Odmítá extrémní polohy, jako jsou korporátní vyprázdněné značky, uměle vytvořené za účelem generovat zisk, poháněné agresivní reklamou. Její šperk je hodnotově zakořeněn, zároveň je ale i odrazem doby, nositelem stylu a názoru.

2017 beschloss Markéta Kratochvílová, anerkannte Designerin und Preisträgerin des Czech Grand Design 2017 für das beste Schmuckstück, ein eigenes Studio am Prager Letná-Park zu eröffnen. Sie wollte eine starke Marke schaffen, unter der originelle Kollektionen entstehen, die auch im globalen Kontext ein Wörtchen mitreden können. Heute ist ihr innovatives Design und Konzept die Basis ihres Erfolgs. Sie setzt umfassend auf Originalität und Authentizität. Zu Trägerinnen gehören bekannte Persönlichkeiten wie beispielsweise Sevdaliza, Katarzia oder Yana Chervinska.

ZDRAVÍ LIDÉ TVOŘÍ ZDRAVOU FIRMU

text: Barbora Vojtová

Mlsná
FIRMA

„Manažeři jsou leckdy jako vrcholoví sportovci, ale bez řádné regenerace, pravidelného kvalitního jídla a pohybu,“ říká Helena Čížková, která vystudovala obor Celostní výživový průvodce na Akademii léčivé výživy a ve Sklizeno vede projekt Mlsná firma.

Jak vznikl nápad na vytvoření Mlsné firmy?

Naplňuje mě smysluplná práce s velkou orientací na zákazníka a sama na sobě jsem vyzkoušela, že kvalita jídla může v životě změnit mnohé. Až 1/3 života trávíme v práci, kde řada lidí jídlo velmi zanedbává, navzdory tomu, že má velký vliv právě na to, jak se cítíme a jak jsme v práci výkonní. Firemní klientele jsem se věnovala již v rámci brandu Freshbedýnky, který se stal součástí skupiny Sklizeno. Po pár setkáních se CEO Petrem Borkovcem mi byla dána důvěra a volné ruce vytvořit koncept projektu firmám na míru.

Pro koho je koncept určený, případně na koho se zaměřujete?

Partnerství uzavíráme s firmami, které jsou ochotné pečovat o své zaměstnance. A je skvělé, že se nacházíme v době, kdy si zaměstnavatelé začínají uvědomovat, že benefity ve formě chutného a zdravého stravování jsou pro firemní kulturu klíčové.

Co spolupráce s Mlsnou firmou lidem ve firmách přináší?

Vyřešení nejčastějších starostí, jako je například nedostupnost dobrého a kvalitního jídla v okolí kanceláře, hledání benefitů, jak si udržet zaměstnance a podpořit celou firmu, jak snížit nemocnost v období chřipek, příprava a zajištění firemní snídaně, office manažer neustále hledá a zajišťuje občerstvení, obědy, cateringy prostřednictvím několika dodavatelů a stojí jej to hodně úsilí a času. Firmy také propojujeme s partnerem Wellnessia, který zaměstnance praktickými workshopy v oblasti jídla vzdělává.

Abychom v tomto směru mohli firmám opravdu prospět, tak jim potřebujeme nejdříve porozumět, a až pak navrhujeme nezávazné řešení. Proto si zakládáme na osobním přístupu, kdy do dané firmy s ochutnávkou přijedeme, podíváme se na stávající situaci a společně si určíme firemní potřeby a očekávání.

Odkud produkty a pokrmy pocházejí?

Celá skupina Sklizeno podporuje farmáře, malé a střední výrobce, ovoce a zeleninu nabízíme pouze v biokvalitě a v rámci vlastní výroby máme kontrolu nad každým krokem. Sklizeno má velkou misi, chce společně se zákazníky podpořit dostupnost kvalitních potravin a změnit tuzemský trh s potravinami. To je vidět i v nabídce pro mlsné firmy, přestože by bylo krásné mít vše v biokvalitě a splňující ty nejvyšší výživové mety, tak je nutné jít postupně. Velmi to souvisí se zmíněnou edukací vlivu kvality jídla na náš organismus.

A co vy, máte nějaký dotaz? Jste mlsná firma? www.mlsnafirma.cz a 778 442 377

GESUNDE MENSCHEN BILDEN EINE GESUNDE FIRMA

„Manager sind bisweilen wie Spitzensportler, aber ohne ordentliche Regeneration, regelmäßiges hochwertiges Essen und Bewegung“, sagt Helena Čížková, die das Fach Ganzheitliche Ernährungsbegleitung an der Akademie für Heilernährung studiert hat und bei der Lebensmittelkette Sklizeno das Projekt „Naschhafte Firma“ leitet.

LABUŤ ČERNÁ A JEJÍ TÝM

DR. DANUŠE SIERING

Vydavatelka. Připravila berlínské články.

Verlegerin. Sie ist verantwortlich für die berliner Artikel.

Šéfredaktorka KATEŘINA ČERNÁ s KARIN a LUKÁŠEM – kreativním týmem N&N – vyladila podobu i obsah čísla.

Chefredakteurin KATEŘINA ČERNÁ hat zusammen mit KARIN und LUKÁŠ – das Kreativteam von N&N – die Form und den Inhalt der Ausgabe abgestimmt.

JAN SIERING a TIM KERINNIS

Pražskoberlínská redakce.

Die Prager-Berliner Redaktion.

BARBORA VOJTOVÁ

Editorka – multifunkční duše s nadšením pro objevování života a světa.

Editorin – multifunktionale Seele mit Begeisterung von Lebens- und Weltentdeckung.

n&n

Sledujte nás / Folgen Sie uns

ONLINE MAGAZIN
www.novinyanovinky.cz

FACEBOOK
www.facebook.com/NovinkyPrahaBerlin

INSTAGRAM
&novinkyprahaberlin

KONTAKT
mail@novinyanovinky.cz

DALŠÍ VYDÁNÍ / NÄCHSTE AUSGABE
28. 5. 2019

DISTRIBUCE N&N – jaro 2019

NAŠE STOJANY

Černá labuť

Praha 1, Na Poříčí 25, www.dumcernalabut.cz

Florentinum

Praha 1, Na Florenci 2116/15, www.florentinum.cz

Galerie Myslbek

Praha 1, Na Příkopě 19-21, www.ngmyslbek.cz

PARTNERSKÁ DISTRIBUCE

Fresh bedýnky/Sklizeno, www.freshbedynky.cz

Loving Hut, www.lovinghut.cz

Space4U, www.space4u.cz

Lexxus Norton, www.lexxusnorton.cz

ODBĚRNÁ MÍSTA V PRAZE

Magistrát HL. města Prahy

Obchodní prostory: Burzovní palác, Business centrum Panská, Lexxus Norton, Millenium Plaza, Lexxus Norton, Palác Archa, Velvyslanectví SRN

Kliniky a služby: A2C Clinic, Barbershop & Tattoo Good Times, Karolinum, Petra Clinic, Toni&Guy, Channel Crossings

Fashion/design/art: Debut Gallery, Divadlo Bez zábradlí, Divadlo v Celetné, Galerie hlavního města Prahy, Gravelli, Harddecare Design Gallery, Helena Dařbujánová – showroom, Kvalitář, La Gallery Novesta, Museum Montanelli, Nová Galerie

Restaurace a kavárny: Alforno, Beefhouse, Belcredi bistro, Bredovský dvůr, Café Louvre, Cantina, Jáma, Kavárna Citadela, Kavárna Palanda, KFC Na Poříčí, La Bottega, La Ventola, Las Adelitas, Longiano, Modrá zahrada, Ovocný Světozor, Rugantino, Slavia, U Bronců, U Zlatého lva, U Matěje, Café Rudolfinum

Doprava: Hlavní nádraží (horní parking), metro (Muzeum, Můstek, Karlovo náměstí, Náměstí Republiky)

Hotely: Aparthotel, Hotel Bílá Labuť, Petrská Apartment, Hotel Augustin

Ostatní: Deichmann Na Poříčí, Drogerie Zlatnická, Fleur Fatale, Libeřské lahůdky, Pecka Modelář, Pekařství Moravec, Řeznictví v Biskupské

DISTRIBUTION BERLIN

Lesezirkel Brabandt Berlin, Berliner Presskonferenz, Bundesverband BGA, Zentrale GASAG Berlin, Tschechisches Zentrum/ České Centrum, Tschechische Botschaft

Hotels: Amano Hotels, Titanic Hotels

Galerien: Galerie Descher, Helmut Newton Stiftung, Max Hetzler, me Collectors Room

Clubs: A-Trane, Tresor, Watergate

NIKDY TI NENÍ DÁN SEN, ANIŽ BY TI ZÁROVEŇ NEBYLA DÁNA MOC JEJ USKUTEČNIT.
DIR WIRD NIE EIN TRAUM GEGEBEN, OHNE DER MACHT DIESEN ZU ERFÜLLEN.

RICHARD BACH